

D E P S Y C H O L O G E .

(de Psychologa)

N I C O L A M A N Z A R I .

Vertaling :

Hedwig Cooremans

Leuclaeeste 11

1740 Ternat

02.5820948

hedwig.cooremans@telenet.be

PERSONEN :

Paula .

Lydia .

Mark .

Nico .

Fifi :

Figuratie a.l.

=====

DEKOR :

De scène bestaat uit 4 delen .

- 1)Het huis van Mark: tafel, zetel, lamp . Eenvoudig en smaakvol ingericht .
- 2)Het appartement van Lydia: divan, kleine bibliotheek, lamp .
- 3)Het atelier van Nico op de zolderverdieping . 18e eeuws rustbed, modeposters .
- 4)Het café: een tafel en twee stoelen .

Een bepaalde ruimte wordt belicht op het ogenblik dat de desbetreffende scène een aanvang neemt . De rest van het decor blijft dan in het donker.

Tijd : nu, in de grootstad .

=====

Scène 1 .

Er wordt lang op de deurbel gedrukt . Licht op huis Mark . Paula op .
Ongeveer 40 jaar oud . Elegant gekleed . Ze staat op het punt het appartement
te verlaten, want ze heeft een diplomatenkoffertje in de hand . Ze kijkt
naar haar polshorloge, duidelijk geïrriteerd omdat er gebeld werd . Zo
zou ze haar afspraak nog missen . Toch gaat ze openmaken ...

PAULA : (Achter) Kan ik u helpen ?

LYDIA : (Achter) Ik wou u spreken .

Paula op, gevolgd door Lydia, een schoonheid van bijna 18 lentes . Eveneens
elegant uitgedost en erg zeker van zichzelf . Ze bestudeert de kamer en
zwijgt . Paula wordt ongeduldig en raadpleegt nogmaals haar polshorloge.
Dan ...

PAULA : Ik herhaal mijn vraag . Kan ik u helpen ?

LYDIA : Mijn naam is Lydia Clement . Ik ben studente aan het lyceum waar
uw echtgenoot wiskunde doceert .

PAULA : Het spijt me, maar mijn man is er niet . En het is niet zijn gewoonte
thuis privéles te geven .

LYDIA : Ik wou u spreken . Niet Mark .

PAULA : (Verbaasd) Mark ?

LYDIA : Uw echtgenoot heet toch Mark ?

PAULA : Ik geloof niet dat u als studente het recht hebt hem bij de voornaam
te noemen .

LYDIA : Dat zou hij me evenmin toelaten, indien ik zijn minnares niet was .

PAULA : (Ademloos) Wilt u dat even herhalen, alsjeblief ?

LYDIA : Ik zei dat ik Marks minnares ben .

PAULA : (Id.) Minnares ?

LYDIA : Al zes maand .

PAULA : Absurd .

LYDIA : Voor u wellicht . Niet voor ons .

PAULA : En u hebt het lef dat zomaar in mijn gezicht te komen slingeren ?
In de veronderstelling dat het waar is wat u vertelt .

LYDIA : Mark had beloofd u op de hoogte te brengen . Vermits hij nog steeds
de moed niet vond, heb ik het initiatief genomen . Ik ben het beu
nog langer te moeten wachten .

PAULA : (Probeert ironisch te doen om dit "nieuws" te verwerken.) Als "trouvaille" vind ik dit hoogst origineel .

LYDIA : U kan deze "trouvaille" zoals u dat noemt, gemakkelijk controleren. Mark en ik zijn dol op mekaar en we zijn van plan te gaan samenwonen . Ik weet dat u psychologie doceert . Ik hoop dat u dan ook het nodige begrip zal opbrengen voor het feit dat we onze verhouding openbaar wensen te maken .

PAULA : (Woedend, maar toch op spottende toon .) Ik word dus verondersteld mijn zegen te geven aan Marks escapades . Nog steeds in de veronderstelling dat wat u daar uitkraamt evangelie is .

LYDIA : U mag zich niet verzetten tegen de echtscheiding die Mark zal vragen . Ik ben gekomen om de voorwaarden samen met u te bespreken .

PAULA : (Ontploft) Ik weet niet wie of wat me tegenhoudt u er zonder pardon uit te gooien !

LYDIA : Uw professionele kennis van de menselijke geest . Als psychologe weet u dat liefde niet wijkt voor geweld . En het is een onloochenbaar feit dat Mark en ik van mekaar houden .

PAULA : (Heeft besloten de zaak professioneel aan te pakken .) En welke is mijn plaats in uw "liaison" ? Naast die van bedrogen echtgenote natuurlijk ? Zou het niet kunnen dat ik van Mark hou ? En hij van mij ?

LYDIA : Mark heeft me uitgelegd dat jullie samen blijven wonen uit -laten we zeggen- praktische overwegingen .

PAULA : Ongelooflijk !

LYDIA : Om een schandaal te vermijden in uw professionele milieu . En dat er tussen u beiden al een hele tijd geen fysisch contact meer is .

PAULA : En dat zou Mark dus allemaal gezegd hebben ...

LYDIA : Precies . Bijgevolg heb ik niet het gevoel dat ik een huwelijk stuk maak, vermits het toch niet meer bestond toen ik Mark leerde kennen . In het andere geval zou ik zeker niet gekomen zijn . Ik heb ook een erecode waaraan ik me onder alle omstandigheden wens te houden .

PAULA : Je zei toch "ere"code ? (Andere toon .) Hoe oud zei je dat je was ?

LYDIA : Ik zie niet in wat mijn leeftijd hiermee te maken heeft . En waarom tutoeert u me plots ?

PAULA : Omdat je een nufje bent die niet ouder kan zijn dan 16 .

LYDIA : En toch ben ik 18 !

PAULA : Nee toch ...

LYDIA : Over drie maanden word ik het . In september .

PAULA : Minderjarig dus ...

LYDIA : En dan ?

PAULA : Niets . Ik dacht alleen aan bepaalde verantwoordelijkheden . Als je verhaaltje tenminste klopt . Het verleiden van een minderjarige bijvoorbeeld . Een eigen studente op de koop toe . Twee bezwarende feiten, mocht het tot een proces komen .

LYDIA : Mark heeft mij niet verleid, maar ik hem . En dat zal ik hoe dan ook bevestigen . Dat moet u goed onthouden . Maar kom, u hebt nog steeds geen antwoord gegeven op mijn fundamentele vraag : bent u bereid toe te stemmen in een echtscheiding ?

PAULA : Is die vraag niet ietwat voorbarig ?

LYDIA : Indien u Mark de vrije hand laat, ben ik bereid de "schade" te vergoeden .

PAULA : Echt ? En hoe wou je dat voor mekaar krijgen ? Met een interview in Story, waarin je me verheerlijkt als een moderne en begrippende echtgenote ?

LYDIA : Nee . Met 5 miljoen .

PAULA : Pardon ?

LYDIA : U hebt het gehoord . Ik zei: 5 miljoen .

PAULA : Je bedoelt dat je bereid bent me 5 miljoen te geven ?

LYDIA : Ik ben zelfs bereid dit cijfer te verhogen indien het u onvoldoende lijkt . U zal zien dat we makkelijk een overeenkomst zullen bereiken .

PAULA : (Ironisch) En waar ga jij al die poen tevoorschijn toveren ?

LYDIA : Van mijn bankrekening . Waar anders ?

PAULA : Je wou me toch niet laten geloven dat jij 5 miljoen bezit ?

LYDIA : (Koel) Zelfs heel wat meer . Maar het blijft geblokkeerd tot mijn 18e verjaardag .

PAULA : (Haast triomfantelijk) Dat kan ik me inbeelden !

LYDIA : Over twee maand en 27 dagen om precies te zijn . Daarna kan ik er vrij over beschikken .

PAULA : (Onder de indruk van de zelfzekere toon van de andere) En wie heeft je zoveel geld nagelaten ?

LYDIA : Ik ontving een legaat "ad personam" van mijn grootmoeder langs moeders zijde, die mij aanbad en mijn vader verachtte . "Ik zal je zo rijk maken," zei ze, "dat je de man van je dromen kan uitkiezen, tegen de wil in van die pummel van een vader van je . En ze hield woord . Haar erfenis is -gronden, huizen en aandelen inbegrepen- meer dan 100 miljoen waard . Ik kan me dus één en ander permitteren, binnen de grenzen van deze som .

PAULA : (Bitter, want ze raakt overtuigd) Kan je er ook een man mee kopen?

LYDIA : Ik hoef geen man te kopen, want Mark houdt van me . En vice versa. Indien nodig betaal ik de prijs voor onze vrijheid . Met geld kan je alles kopen . Ook geluk .

PAULA : En hoe denkt je vader hierover ?

LYDIA : Die weet nergens van . Niemand trouwens . Noch op school, noch daarbuiten .

PAULA : (sarcastisch) Alles piekfijn in orde ... Tot in de puntjes geregeld...

LYDIA : De omstandigheden dwongen ons ertoe .

PAULA : Het enige wat nog ontbreekt, zijn mijn welgemeende felicitaties.

LYDIA : Ik verwacht alleen dat u het nodige begrip opbrengt . De scheiding heeft voordelen voor ieder van ons . Ook voor Mark .

PAULA : Je meent het ?

LYDIA : Ik zal hem iets anders kunnen aanbieden dan het lyceum waar hij nu zit uit te drogen . In een eigen labo zal hij zich als man van de wetenschap kunnen ontplooien .

PAULA : Ach zo ... Nog andere plannetjes ?

LYDIA : Zeker . Hem de zoon schenken waar hij al zo lang naar hunkert. En waarin u faalde .

PAULA : (Kan zich amper beheersen) Ik geef toe dat dit een duidelijk uitgestippelde planning is .

LYDIA : Iedereen die me kent vindt me erg rationeel .

PAULA : Rationeel ? Ik zou een ander woord gebruiken .

LYDIA : Ondernemend misschien ?

PAULA : Dat is te zacht uitgedrukt voor een hoertje zoals jij .

LYDIA : (Kalm) Denkt u dat schelden een oplossing biedt ? Zelfs al vliegen we mekaar in de haren, feiten zijn nu eenmaal feiten . Het is dus beter de zaak uit te praten . Ik geef u dan ook een week om over mijn voorstel na te denken . Indien u er niet op ingaat, vertel ik aan iedereen die het horen wil dat ik Marks minnares ben . Met alle gevolgen van dien . Vooral voor Mark, omwille van het verleiden van een minderjarige . Een eigen studente op de koop toe . Ik hoop dat u dat beseft .

PAULA : Ben je uitgepraat ? Mooi . Dan is het mijn beurt .

LYDIA : Ik ben één en al oor .

PAULA : Jij bent iemand die je fantasieën gewoon voor werkelijkheid neemt .
Je stelt je er niet mee tevreden de figuur van de leraar te idealiseren, -wat heel wat jongeren overigens doen- je wil er ook mee naar bed .

LYDIA : Dat doe ik ook .

PAULA : Je doet het . Goed, ik neem er akte van . Maar in tegenstelling tot wat de omstandigheden ons willen doen geloven, hou ik toevallig nog van Mark . Je zal toch toestaan dat ik je beweringen aan de waarheid toets ?

LYDIA : Daar kan ik niets op tegen hebben .

PAULA : Erg vriendelijk . Na een -naar ik hoop verhelderend- onderhoud met mijn man, zal ik je mijn antwoord bezorgen .

LYDIA : U hebt een week .

PAULA : Onnodig zoveel kostbare tijd te verspillen .

LYDIA : Dat hoop ik .

PAULA : (Andere toon) Zeg eens, hoe zullen je ouders reageren wanneer ze dit nieuws horen ?

LYDIA : Ik was pas drie toen ik mijn mama verloor en het was haar mama die me opvoedde . Mijn papa verzette hemel en aarde om me aan haar invloed te onttrekken, maar daar is hij lekker niet in geslaagd. Integendeel, oma heeft hem flink wat stokken in de wielen gestoken.

PAULA : Ook wat het geld betreft ?

LYDIA : Dat ging een beetje moeilijker, want mijn papa is rijk uit zichzelf . Als bouwpromotor heeft hij de nodige politieke vriendjes. Hij bouwt kaartenhuisjes die hij verkanselt aan instellingen van openbaar nut . Hebberig als hij is, hoopt hij op mijn 18e verjaardag de hand te leggen op mijn erfenis . Hij hoopt eveneens dat ik zal huwen met de zoon van een vriend van hem . Een baksteenfabrikant. Een huwelijk tussen cement en steen, als het ware . Voorlopig doe ik alsof ik het spelletje meespeel, maar op het geschikte ogenblik zal ik mijn troeven boven halen . Ziezo . Nu weet u alles over mij.

PAULA : Verkeerd . Ik hoorde jouw versie van de feiten . Nu moet ik die van mijn echtgenoot nog horen .

LYDIA : U hebt overschot van gelijk . Maar maandag aanstaande moet ik hoe dan ook uw antwoord kennen .

PAULA : Ik zal het je persoonlijk meedelen . Niet via Mark . Wat mijn gevoelens betreft heb ik geen gevolmachtigde nodig .

LYDIA : Dat doet er niet toe . Ik ben overtuigd van de oprechtheid van Marks liefde .

PAULA : Mogelijk . Maar ik wil ook zekerheid . Dus ... Tot weerziens .

LYDIA : Ik zou liever adieu zeggen . Maar vermits we mekaar nog zullen ontmoeten ... Tot ziens dan maar . Oh... Hier ... Het telefoonnummer van mijn raadsman . Hij kan u de nodige inlichtingen verschaffen betreffende mijn patrimonium . Zodra ik uw toestemming ontvang, zal hij u de afgesproken som overmaken . Ik ben ervan overtuigd dat we tot een overeenkomst zullen komen .

PAULA : Jij praat net als een manager .

LYDIA : Heb ik van mijn vader .

PAULA : Op jouw leeftijd praat men over liefde, niet over geld .

LYDIA : Hoe kan ik zonder geld Marks liefde winnen ? Tot ziens . En denk eraan : één week, geen dag meer .

PAULA : Ik heb een uitstekend geheugen .

Lydia af . We horen de deur dichtslaan . Paula blijft onbeweeglijk staan. Dan valt ze in de eerste de beste stoel . Suf ! Plots werpt ze zich als een furie op het diplomatenkoffertje en gooit boeken en paperassen in het rond . Ook haar jas en handtas moeten eraan geloven . Dan schopt ze haar schoenen uit, die in een wijde boog door de lucht vliegen . Ze kijkt opnieuw naar haar polshorloge, gaat naar de telefoon en draait een nummer.

PAULA : De griffie ? Met dokter Daniëls . Zou u zo vriendelijk willen zijn het openbaar ministerie te verwittigen dat ik de voordracht over de gehandikapt onmogelijk kan houden . Ik heb namelijk een klein ongelukje gehad ... Neenee, niet met de wagen . Ik ben in een put gevallen . Ik had er niet het minste vermoeden van dat ik balanceerde op de rand ervan ... Ik hoop eruit te raken en morgen op kantoor te zijn, tenzij er zich verdere verwickelingen mochten voordoen . (Haakt in)

Nu gaat ze naar de voorscène . Op een onderhoudende toon zal ze het publiek toespreken .

PAULA : Wat voor psychologe ben ik eigenlijk ? Ben ik stekeblind of zo? Mijn man houdt er al zes maand een minnares op na en waarschijnlijk denkt hij dat hij h   r een beurt geeft als we in bed liggen. Ik sta gewoon te popelen om de uitleg van die achterbakse leugenaar te horen . (Polshorloge) Maar ik ben niet van plan te wachten tot meneer uit de school terugkeert . Dat schepsel heeft mijn dag verknaald, en nu, wettige echtgenoot, verknaal ik de jouwe ! (Draait een nummer) Kan ik Meneer Daniëls even spreken alsjeblief? ... Zijn echtgenote ... Goed, ik wacht wel eventjes ... (Tot publiek) Ik zwijg als vermoord . Beter zo . Hij is in staat een alibi uit zijn duim te zuigen, hoewel hij alles behalve een homo habilis is ... Alibi ? Habilis ? Een grappige woordspeling, niet? Dames, u hebt waarschijnlijk geen psychologie gestudeerd, maar u bent toch ook een beetje psychologe ? Of niet soms ? Dan weet u toch dat wanneer wij met woordjes goochelen, dit slechts een voorwendsel is om de waarheid niet onder ogen te moeten zien .

Terwijl ... (Stem zo vlak mogelijk) Ja ? ... Sorry Mark, ik heb een ongeluk gehad ... Nee, maak je geen zorgen ... Ik zou alleen graag hebben dat je naar huis kwam ... Kom je direct ? Fijn . Dank je . (Haakt in)(Tot publiek) Ziezo, de lont is aangestoken. Nu maar wachten tot de bom ontploft .

DUISTER .

Scène 2 .

Het huis van Mark en Paula . Beiden zitten aan de tafel . Zij bekijkt hem indringend, als een entomoloog die een onbekende vlinder bestudeert. Het gesprek was reeds aan gang .

MARK : Ontkennen heeft uiteraard geen zin . Op één detail na; ik hou niet van haar . Nooit gedaan trouwens .

PAULA : (sarcastisch) En ik moet dat geloven ...

MARK : Ik hou van jou . Meer dan ooit . Ik heb trouwens niet de minste behoefte om met dat kind te trouwen .

PAULA : Toch ga je met "dat kind" naar bed . Of niet ?

MARK : (Fel) Het is niet te vermijden .

PAULA : (Sarcastisch) Natuurlijk schat, je doet het gewoon uit pure menslievendheid .

MARK : Ik heb ooit eens geweigerd, toen ik haar het absurde van de situatie poogde uit te leggen . En het resultaat was een zelfmoordpoging . Als bij wonder kwam ik net op tijd om te verhinderen dat ze nog meer pillen slikte . Niemand heeft hier ooit iets over vernomen .

PAULA : Natuurlijk ben jij zo onschuldig als een duif . Ik durf zelfs wedden dat jij het initiatief niet nam .

MARK : Dat is waar . Ik ben er domweg ingetrapt . Je kent me toch ? Je weet hoe onhandig ik in die dingen ben . Hoe lang heeft het bij ons niet geduurd ? Toen we mekaar pas kenden, was jij het die de eerste zoen uitlokte en die me als het ware dwong je mijn liefde te verklaren . Jij nam steeds het initiatief . Ik huppelde achteraan .

PAULA : We hadden het over haar . Niet over mij .

MARK : Als ik niet ~~had toegehaapt~~ dan was jij ingegaan op de avances van een collega, die als een dolle hond achter je aanrende . Zelfs in de gangen van de unief kon hij met zijn handen niet vanonder je rok blijven .

PAULA : Excuseer . Hij deed verwoede pogingen . En daar bleef het bij. En het is net omdat ik zijn agressief gedrag beu werd, dat ik viel voor jouw schuchterheid . Maar die mag je niet als alibi inroepen voor wat je verhouding met dat schepsel betreft . Hou alsjeblief op jezelf te beklagen alsof je de "eeuwige verkrachte" bent . Er is al heel wat water naar zee gelopen sinds je eerste onschuldige puberzoentje . Welk zinnig mens is bereid zulke fabeltjes te geloven ?

MARK : Ik heb je niet één keer bedrogen sinds ik je ken . Sommige van je vriendinnen lachten me zelfs uit omdat ik je onvoorwaardelijk trouw bleef .

PAULA : Logisch toch ? Vrouwen die het niet zo nauw nemen, voelen zich op de tenen getrapt door jouw overdreven onnatuurlijke huwelijks-trouw . En nu heb jij diezelfde plechtige belofte op de meest brutale en weerzinwekkende manier gebroken door aan te pappen met dat kleine kreng . In één klap maak je je verloren jaren goed. Je kon je geen slechtere partner wensen . Ze zet ons mooi voor schut, moet ik zeggen . En vraag me niet hoe we nu uit de modder moeten geraken . Dààr had je moeten aan denken alvorens haar in je koffer te lokken . Nu heb je al je schepen achter je verbrand.

MARK : (Haast brullend) Maar zij was het verdomme ! Zij ! Zij !! Wil je het met opzet niet begrijpen of zo ?

PAULA : Zij heeft jou dus aangerand ! En jij, arme duts, kon alleen maar lijdzaam toezien . Maar een aanranding die zichzelf meermaals herhaalt en zes maanden duurt zoals jouw Lydia beweert, noem ik een vaste relatie met wederzijdse toestemming . Bijgevolg heeft je partner voldoende reden om die relatie te legaliseren . Door een huwelijk . Met jou .

MARK : (Pijnlijk eerlijk) Maar ik heb er niets mee te maken, zeg ik je. Niets ! Ik ben stom geweest . Akkoord . Ik had moeten weten dat ze alles op voorhand secuur zou programmeren .

PAULA : Programmeren ? Laat me niet lachen . Gebruik alsjeblief een ander woord als je verzachtende omstandigheden inroept .

MARK : Ik kan het niet anders definiëren . Vermits ze zwak is voor wiskunde, wou ze privélessen volgen . Zo abnormaal is dit niet, een schnabbel is financieel altijd meegenomen . Trouwens, haar vader bood me het dubbele van wat ik nu met één les verdien .

PAULA : Hoezo, haar vader ?

MARK : Ja . Ze wist hem ervan te overtuigen me te engageren omdat ze hem wijsgemaakt had dat ze hem in de onderneming zou helpen en daarom haar wiskunde wou bijschaven . En hij was fier dat zijn dochter zich plots voor wiskunde interesseerde .

PAULA : Waar gingen de lessen door ?

MARK : Bij haar thuis . In haar studeerkamertje . Aanvankelijk verliep alles erg correct tussen leraar en leerling . Hoe kon ik ooit weten dat dit een valstrik was , als zelfs haar vader niets vermoedde . En die kent haar toch beter dan ik ? En ze had me ook verteld dat ze met een zekere Frederik ging . Ze was om zo te zeggen officieel verloofd . Dus ? Goed, ik had op mijn hoede moeten zijn . Ik dacht echter dat haar spontane vriendschappelijke houding typisch was voor de jeugd van vandaag . En dat was net het aas dat me in de val lokte . En toen ik het besepte, was het te laat .

PAULA : Wil je ophouden rond de pot te draaien en je tot de feiten beperken ? Je ging toch met haar naar bed ?

MARK : Het was eigenlijk geen bed, maar een divan . Ik lag erop voor ik goed wist wat er gebeurde . Het ging zo vlug ...

PAULA : (Kort) Luister goed, Mark . Geef toe dat ik tot hiertoe mijn kalmte bewaarde . Maar verwar mijn houding niet met onnozelheid en waag het niet me iets voor te spiegelen . Stop ermee het slachtoffer uit te hangen want ik krijg sterk de indruk dat je er genoeg in schept . Je blijft dus volhouden dat zij je besprongen heeft ?

MARK : Absoluut niet . Integendeel . Ze trok me zachtjes naar zich toe . Ze zat dikwijls op die divan naar mijn uiteenzettingen te luisteren . Ik was zo onthutst dat ik niet eens de kracht vond haar van me af te duwen .

PAULA : "En de rijke gravin lokte de onschuldige tuinman naar het prieeltje" . Hoe ontroerend ! Je bent vergeten dat die tuinman een vent is . Flink geschapen zoals alle normale venten . Hang alsjeblief de vernederde onschuld niet uit of maak me niet wijs dat je van hout bent . Je hebt gewoon de moeite niet gedaan om te weerstaan aan haar liederlijke charmes .

MARK : Dat geef ik grif toe . Er valt niet te weerstaan aan een lichaam dat je gratisaangeboden wordt . Ik verloor elk greintje zelfbeheersing en terzelfdertijd dacht ik -en ik zeg dit niet om mezelf wit te wassen- dat ik toch maar de zoveelste was in haar rij sexavontuurtjes .

PAULA : (Ironisch) Eigenlijk werd je het ongelukkige slachtoffer van een mentale verdwazing . Waar of niet ?

MARK : Je hebt haar gezien . Is ze een schoonheid of niet ? "Verdwazing" is wellicht het juiste woord . Maar het was niet alleen haar fysieke aantrekkingskracht die me meesleurde .

PAULA : Nee toch . Je hebt dus nog een verrassing in petto ?

MARK : Haar non-conformistische manier van praten, een tikje geaffecteerd, nam bij mij alle verdere morele scrupules weg . Ik vond het haast vanzelfsprekend te genieten van de kans die me geboden werd . Geheel vrijblijvend, dacht ik alsnog . En toch ...

PAULA : (Dringt aan) Vertel verder .

MARK : Ik wil je niet kwetsen .

PAULA : Kwetsen ? Doe gerust . Na al wat ik vandaag te slikken kreeg, kan ik tegen een stootje . Waarom zou je niet doorgaan, nu je toch flink op dreef bent ? Ik luister .

MARK : Ik probeer je uit te leggen dat het "daarna" was ... Begrijp je, dat ik ervan overtuigd raakte dat ik voorgoed in het slop zat.

PAULA : Druk je duidelijk uit, wil je .

MARK : Ze was ...

PAULA : Wel ?

MARK : Ik bedoel... Ze was nog maagd .

PAULA : (Geschokt) En dat heeft ze je laten geloven ?

MARK : Het valt niet te'looehenen . Ik zal je de fysische details besparen . Maar er is meer .

PAULA : Nog méér ?

MARK : Ze legde me uit dat ze de hele komedie van haar sexuele ongeremdheid opvoerde om mijn morele scrupules de kop in te drukken . En ze onthulde dat ze verliefd op me was .

PAULA : En jij geloofde haar natuurlijk .

MARK : Ze toonde me een dagboek waarin ze dag na dag haar gevoelens nauwkeurig noteerde . Hoe het heel stilletjes begon, tot ze er zich van bewust werd dat ze zonder mij niet kon leven .

PAULA : (Sarc.) Geweldig !

MARK : En daarom besloot ze het risico te lopen me te verleiden . Het dagboek bestond al voor ons eerste contact .

PAULA : Ze kon het evengoed achteraf opgesteld hebben .

MARK : Nee, dat kan ik moeilijk geloven . Het was een agenda zoals je er in elke krantenwinkel kunt kopen . En elk blaadje werd netjes ingevuld in haar kleine handschrift . Ze vertrouwde het me toe opdat ik het rustig zou kunnen inkijken . Wat ik ook deed . En niemand houdt je tegen hetzelfde te doen .

PAULA : Ik ?

MARK : Ja . Het ligt in de onderste la van mijn bureau . Je zal getuige zijn van het subtiele spel dat haar ertoe bracht me te verleiden . Omdat ze van me houdt . Helaas is dit ook zo .

PAULA : (Minachtend) Bedoel je dat ik me jullie gestoei aan-schouwelijk moet proberen voor te stellen ?

MARK : Haar verslag eindigt op de dag dat ze zich volledig aan mij gaf . Controleer het als je me niet gelooft . Ze heeft het alleen over haar liefde tegenover mij . Het tegendeel ga je in haar dagboek onmogelijk vinden . Het zal je opvallen dat ik haar gevoelens op geen enkel ogenblik aanmoedigde . Ik had er trouwens geen . Maar zij beschrijft haar gedachten uur na uur . Ik zou zelfs zeggen, minuut na minuut . En haar bedoeling is overduidelijk .
Ze wil me voor haar alleen . Voor altijd . Lees haar dagboek en overtuig je .

PAULA : In de veronderstelling dat het waar is wat je beweert, waarom heb je er die dag niet definitief een punt achter gezet ?

MARK : Omdat de intensiteit van haar liefde me compleet overrompelde . Ik wou het je honderd keer vertellen, maar ik vond nooit de moed . Ik wou je geen pijn doen, omdat ik van je hou . Van je hou ! Snap dat dan toch ! En door het alsmaar uit te stellen, ging het van kwaad naar erger .

PAULA : Zo kwaad zal het toch niet zijn, vermits het lolletje al zes maand duurt .

MARK : Niet waar . Ze heeft je belogen . Opzettelijk . Het zijn slechts 21 dagen sinds die vervloekte 18e mei . De dag dat voor mij de hel begon .

PAULA : "Eindelijk kon ik me met volle overgave in de armen mijner geliefde storten !" (Andere toon) Ik ben er zeker van dat ze zelfs het uur en de minuten noteerde . Zeg ja, dan hoef ik het dagboek niet te consulteren .

MARK : (Loopt er argeloos in) Vijf uur ...

PAULA : Nog iemand een kopje tee ?

MARK : Om de liefde gods, Paula, laat dat toontje !

PAULA : Word ik misschien verondersteld te wenen ? Als je er goed over nadenkt is het om te wenen, maar jij bent me geen traan waard . Mijn tranen zouden alleen kunnen vertellen dat je de laatste drie weken je tijd vergooide tussen dat hoertje en mij . Niet erg praktisch als je 't mij vraagt . En dan druk ik me zéér eufemistisch uit . Want hoe noem jij een vent die met zijn vrouw in bed ligt en intussen aan zijn minnares denkt om tot tastbare resultaten te komen ?

MARK : Zo is het niet . Ik dacht niet aan haar maar aan jou . Hoe kan ik aan haar denken als ik niets voor haar voel ? Je zou me beter helpen uit het slop te geraken . Jij bent een knappe psychologe . Jij weet hoe je jonge mensen moet aanpakken . Ik ben er zeker van dat je er haar kan van overtuigen dat wat zij voor liefde houdt, slechts een bevlieging is . Dat soort verliefdheid duurt doorgaans één schooljaar lang . Dan gaat hun aandacht al ergens anders naar uit. Het is aan jou om haar dit te doen inzien .

PAULA : (Perplex) Bevlieging ? Als ze zelfs bereid is je haar maagdelijkheid te schenken ?

MARK : Leg haar dan uit dat haar houding slechts een revanche is tegen haar vader die haar een jongen wil opdringen van wie ze niet houdt. Of rebellie tegen een bekrompen burgerlijke moraal . Of een manier om zich te affirmeren bij haar klasgenoten . Weet ik veel . Jij bent de psychologe . Zoek argumenten en bevrijd me van haar . Ik smeeek je, bevrijd me van haar .

PAULA : Ik moet haar dus leugentjes op de mouw spelden om jou uit de puree te helpen ?

MARK : Hoezo ? Leugentjes ?

PAULA : Omdat ik er zeker van ben dat ze van je houdt .

MARK : Dat is niet zo !

PAULA : Toch wel .

MARK : Maar je hebt amper een kwartiertje met haar gesproken ?

PAULA : Doet er niet toe . Wat voor psychologe zou ik zijn als ik er niet in slaagde een diagnose te stellen na de eerste sessie ? Geloof me, jouw Lydia is geen losbol, of een mitomane, wat jouw indruk is . Ze houdt oprecht van jou . Met heel haar hart . Daar twijfel ik geen halve seconde aan . Ik zal dus op mijn woorden moeten letten, want ze wou al eens zelfmoord plegen .

MARK : Helaas !

PAULA : En dan nog iets . Hoe moet ik haar overtuigen, als ik zelf niet voor de volle honderd procent achter mijn eigen ideeën sta ?

MARK : Je bent toch niet van plan me aan haar nukken over te leveren ? Paula, jij en ik, we houden van mekaar . Of ... jij niet meer? Na al wat je nu over me weet ?

PAULA : Nee hoor, ik vind je nog steeds even lief .

MARK : Lief ? Geen liefde ?

PAULA : Goed . Laten we dan maar zeggen dat ik van je hou . Nog steeds. Zelfs al heeft je ontrouw me heel diep gekwetst, ik bleef van je houden . Goed ?

MARK : Als jij nog van me houdt en als je er hoe dan ook niet in slaagt haar te overhalen, gebruik dan het wapen dat zijzelf je aangeboden heeft .

PAULA : En dat is ?

MARK : Echtscheiding . Zeg haar dat je nooit je toestemming geeft . Ze is te bourgeois om te aanvaarden dat we mekaar in 't geniep moeten blijven ontmoeten . Voor dat argument moet ze wel buigen .

PAULA : Ze is ervan overtuigd dat jij van haar houdt .

MARK : (Fel) Heb ik nooit beweerd ! Ik heb altijd mijn mond gehouden, wanneer ze onze toekomst uitstippelde . Zelfs toen ze het had over het kind dat ze me wou schenken, wat jij -volgens haar- nooit wou.

PAULA : Dat heeft ze me verteld .

MARK : Ach zo ? Ik heb haar geantwoord dat we nooit kinderen gewild hebben. Wat de waarheid is, dat weet jij evengoed . En stel je voor, ze stak onmiddellijk van wal: "Dat zeg je omdat je vrouw onvruchtbaar is . Ik niet . En ik zal je het kind schenken waar je steeds naar verlangde . En het zal een jongen zijn, want ik hou niet van meisjes. En we noemen hem ..." Dan volgde een trits namen en het lesuur was voorbij voor ik het goed wist .

PAULA : Wat bewijst dat ze wispelturig is en onvoorspelbaar . En bijgevolg gevaarlijk . Goed . Ik zal je uit de puree helpen .

MARK : Ik weet niet hoe ik je moet danken . Je bent nog steeds even edelmoedig . Heb ik trouwens nooit aan getwijfeld . En ik zal me voor de rest van mijn leven mijn misstap beklagen . Je zal zien, eens de storm geluwd -en maak je niet ongerust, dat komt- zullen we weer gelukkig zijn zoals vroeger . En als je er niet goedschiks in slaagt haar te overtuigen, gebruik dan de grove middelen . Weiger de echtscheiding . Kategorisch !

PAULA : (Na een korte pauze) Mark ... Die scheiding ... Ik ben van plan die in ieder geval toe te staan .

MARK : Dat meen je niet .

PAULA : En of ik het meen ! Ik ben van plan me van jou te laten scheiden.

MARK : Maar daarnet zei je dat je van me hield .

PAULA : Net daarom . Jouw welzijn is me meer waard dan het mijne . Bijgevolg wens ik me van jou te laten scheiden .

MARK : Ik geloof dat ik zowat gek word . Maar waarom ?

PAULA : Omdat Lydia me 5 miljoen aanbiedt .

MARK : Wat ?

PAULA : Als het moet zelfs een beetje meer .

MARK : Daar heeft ze met geen woord over gerept . Ik zweer het .

PAULA : Waarom zou ze . Je zou er je alleen tegen verzet hebben .

MARK : Dat is het ultieme bewijs dat ze getikt is . Kompleet getikt .

PAULA : Dat zou ik niet durven beweren . Integendeel . Het getuigt eerder van helder doorzicht en konsekwent denken . Ze heeft geld genoeg en koopt wat haar bevalt . Ik heb bij haar raadsman geïnformeerd naar haar solvabiliteit . Hij bevestigde wat zij me verteld had en ik stelde voor de som op te trekken tot 15 miljoen . Hij beloofde het er met haar over te hebben en me haar bevindingen mee te delen .

MARK : Zou jij van haar geld durven aannemen ?

PAULA : Waarom niet ? Het is de kans van ons leven . Of wil je dat ik net als jij verstar als assistente aan de unief waar de bureaucratie de scepter zwaait en waar het mannelijk chauvinisme hoogtij viert? Tot nu toe verspilde ik mijn talenten aan bureelwerk en routineklusjes tussen tribunaal, gevangenis, scholen en gehandicapten . Ik heb geen uur meer voor mezelf of voor de studies die ik dolgraag zou willen volgen . Als ik op die manier verder blijf knoeien, eindig ik nog als robot . Met het geld van Lydia zal ik tenminste de kans krijgen aan een Amerikaanse universiteit tot ontplooiing te komen . Je weet dat dit steeds mijn droom was .

MARK : En ik ? Tel ik niet meer mee ?

PAULA : Daar heeft Lydia voor gezorgd . En ik ben akkoord met haar . In je lyceum zit jij uit te drogen . En je wordt er te weinig betaald . Je hebt me steeds gezegd dat je het beu bent je tijd te verknoeien aan imbecielen en fils-à-papa's . Goed . Met Lydia's hulp zal je boeiender werk kunnen verrichten, in overeenstemming met je intelligentie, die tussen haakjes gezegd méér dan briljant is . Dit vooruitzicht is ronduit hoopgevend voor ons beiden . En Lydia bezit de middelen om onze dromen te verwezenlijken .

MARK : Maar wij houden van mekaar ! Of was je dat vergeten ?

PAULA : Daar hou ik uiteraard rekening mee . Ik ben immers meer bekommerd om jouw toekomst dan om de mijne .

MARK : Maar als je naar Amerika vertrekt, zal ik je nooit meer zien ?

PAULA : Niet overdrijven . Tegenwoordig duurt een vlucht ongeveer tien uur . Als Lydia een beetje meewil, zullen we mekaar meer dan genoeg ontmoeten . En wie zegt je dat ze niet van idee verandert ? Jij bent immers zoveel ouder dan zij . En gebeurt het niet, dan is er niets aan de hand . Als jij van mij blijft houden en ik van jou, kunnen we nog altijd minnaars worden . Dan betaal ik Lydia om

zo te zeggen met gelijke munt terug . Dit is op het ogenblik slechts een hypothese die ik niet wil of kan in overweging nemen . Ik voel me verplicht een minimum aan loyauteit aan de dag te leggen tegenover Lydia . Dat heeft ze ruimschoots verdiend . Weet je dat ik haar eigenlijk erg sympatiek vind ? Heel erg . Ik moet je echt feliciteren met je keuze . Een schot in de roos .

MARK : (Haast brullend) Maar ik wou haar niet ! Hoe moet ik je dat aan het verstand brengen ?

PAULA : Hoe dan ook, één ding staat vast; we hebben eindelijk de centen om onze dromen te verwezenlijken . Je zou Lydia dankbaar moeten zijn .

MARK : En als ik weiger in te gaan op die koehandel ?

PAULA : In dat jammerlijke geval vraag ik de scheiding en klaag ik jou aan wegens overspel . Als de rechtbank dat hoort, kom je zonder enige twijfel op de straatstenen terecht . Ben je daarentegen inschikkelijk, dan kan alles in der minne geregeld worden . Mét wederzijdse voordelen . Denk daar maar eens over na . Maar niet te lang . Lydia gaf me een week om te antwoorden . En nu moeten we dit boeiende gesprek opschorten, want ik moet dringend naar de unief . Slaafje spelen . Ik verheug me er al op dat ik over een week tegen dat stelletje idioten zal kunnen brullen dat ze definitief de pot opkunnen . Bereid jij je maar voor om hetzelfde te doen bij jouw directie . Tot later . Ik eet vandaag op de campus..

Ze neemt een regenmantel en een paraplu . Trekt de regenmantel aan . Ze gaat naar de voorscène en opent de paraplu, nadat ze constateerde dat het regent . Ze zet de kraag van haar mantel recht en houdt ze dicht tegen de wind . We horen regen en wind . Dan steekt ze de voorscène over en zo bereikt ze ...

Scène 3 .

... het café . Licht op . Licht uit huis Mark .

We zien Lydia aan het tafeltje zitten . Ze is kennelijk zenuwachtig en rookt . Lydia ziet Paula aankomen en staat recht . De twee vrouwen geven mekaar in stilte een hand . Paula schudt het regenwater van de paraplu en neemt plaats tegenover Lydia .

Men stelle zich voor dat een onzichtbare kelner naderde, want Lydia nodigt Paula uit iets te bestellen . Paula stemt toe en zegt:

PAULA : Aperitief alsjeblief . Wit .

Gedurende de hele conversatie zullen de vrouwen in een lichtkegel zitten. De rest van het "café" blijft in het donker. Op de achtergrond horen we diverse cafégeluiden, o.a. een juke-box. De dialoog gaat gewoon verder.

PAULA : Goed . Hier zijn we .

LYDIA : En ?

PAULA : Voorstel aangenomen .

LYDIA : Mooi .

PAULA : Er is wel een klein detail . Ik wil geen vijf, maar vijftien miljoen.

LYDIA : U neemt de stier wel bij de horens .

LYDIA : Dat ligt eerder in jouw lijn .

LYDIA : Het valt te bespreken .

PAULA : Het valt te nemen of te laten . Voor minder gaat de zaak niet door.

LYDIA : En de reden ?

PAULA : Ik ben van plan naar Amerika te emigreren . En dat houdt heel wat risico's in . Zeker financieel . Maar als jij akkoord bent, laat ik je, naast mijn man, de flat . Ze is mijn eigendom .

LYDIA : Mijn papa bouwt ook flats .

PAULA : Ik doe het voor jou, want Mark is erg honkvast . Hij vindt het wel fijn van vrouw te veranderen, maar niet van nest.

LYDIA : Dan zal ik met Mark in hetzelfde bed moeten slapen, waarin u sliep?

PAULA : Wij sliepen in verschillende kamers . Je hoeft je enkel een tweepersoonsbed aan te schaffen en alles is in kannen en kruiken.

LYDIA : Ik heb de indruk dat u me voor de gek houdt .

PAULA : Integendeel, ik vind je erg sympatiek en ik wil je door de moeilijke ogenblikken helpen die je te wachten staan . Vermits je het openlijk bij een getrouwde man houdt, wordt het op een bepaald ogenblik één tegen allen, want je familie zal je ongetwijfeld de oorlog verklaren . En dan kan ik je, als psychologe, van groot nut zijn. Een voorbeeld: voor je 18e mag je niemands argwaan wekken . Zodra het echter zover is , zal je met Mark in stilte verhuizen naar de flat die ik je afsta . Je confronteert je omgeving dus met voldoende feiten, want je doet het tegengestelde van wat ze van jou verwachten; je gaat immers samenwonen met de man van wie je houdt en wiens vrouw naar Amerika vertrekt . Je gaat zelfs niet in één van

je vaders huizen wonen, maar in dat van je minnaar . En gedane zaken nemen geen keer . Wat antwoord je daar op ? (Mime: ze drinkt van de drank die de kelner intussen gebracht heeft .)

LYDIA : En u bent bereid dit alles voor me te doen, enkel en alleen omdat ik sympathiek overkom ?

PAULA : Nee, ook omdat ik het prettig vind te strijden tegen het conformisme van de zogenaamde weldenkende burgers met hun bekrompen moraal . Dit beschouw ik als een plicht . Maar ik ben ook correct. Ik vertrek pas nadat voor jullie alles geregeld werd . Ik zal dus niet de minste gewetenswroeging hebben .

LYDIA : (Na een korte pauze) Ik wou je graag iets zeggen, maar ik durf haast niet ...

PAULA : Ga gerust je gang .

LYDIA : Ik vind u ook sympathiek . Heel erg . Misschien ... Als ik u eerst had leren kennen, dan zou het tussen Mark en mij wellicht zover niet gekomen zijn .

PAULA : In naam van de Liefde met een grote L valt er veel te vergeven.

LYDIA : Bent u er zeker van dat u het overspel van uw manverwerkt hebt?

PAULA : Als ik ja zeg, zou ik mezelf beliegen . Maar ik erger me eerder aan de voorspelbare reacties van mijn vader en een trits kwezelachtige verwanten die het heerlijk vinden binnen de familie op een schandaal te stuiten . Als ik naar de States vertrek ben ik meteen van hen verlost . (Plots) Waarom huil je ?

LYDIA : (Met zakdoek aan ogen) Ik huil niet . Het is de rook . Die is hier te snijden . Je kan haast geen hand voor je ogen zien .

PAULA : Ik denk eerder dat er je iets dwars zit . Gooi het eruit en je voelt je meteen beter .

LYDIA : (Moeilijk) Ik heb me nog nooit zo gelukkig gevoeld als nu . Omdat u zo positief reageert .

PAULA : Je zou het inderdaad moeten zijn en toch zit er je iets dwars . Ik wil je vriendin zijn . Je mag me vertrouwen . Dus, wat scheelt er ?

LYDIA : Niets . Echt niets .

PAULA : Misschien heb ik iets gezegd dat je kwetste ?

LYDIA : Helemaal niet . U bent erg begripvol geweest . Toen ik u de eerste keer opzocht, was ik bang . Ik kende u immers niet .

PAULA : Waarom tutoyeer je me niet ?

LYDIA : Mag ik ? Echt ? Mag ik je Paula noemen ?

PAULA : Hoe anders ? Ik heet nog steeds Paula Daniëls . Hoewel ... na de scheiding neem ik weer mijn meisjesnaam . Want geef toe, twee mevrouwen Daniëls is ééntje te veel .

LYDIA : (Kan met moeite een traan onderdrukken) Excuseer ...

PAULA : Hoeft niet . Door dat snikje weet ik wat je dwars zit . Soms zegt een gebaar meer dan honderd sessies op de divan . Jij kwelt jezelf omdat je veronderstelt dat ik lijd onder het verlies van mijn man.

LYDIA : Het heeft niets met jou te maken .

PAULA : In werkelijkheid beschouw je me niet zozeer als een rivale, maar als een vriendin . Misschien zie je in mij de moeder die je nooit gekend hebt . Evenzogoed zie je in Mark de vaderfiguur, omdat je je echte vader moeilijk kunt accepteren . En de surrogaatsvader valt je zo goed in de smaak dat je verliefd op hem wordt, dat je ermee naar bed wil, dat je het zelfs een hele eer vindt als hij je maagdelijkheid steelt . Er is niets nieuws onder de zon, weet je . Dit is het klassieke Oedipus-complex . Nu je op dit punt aanbeland bent mag je echter geen wroeging of scrupules hebben, om de doodeenvoudige reden dat Mark me koud laat sinds er een andere man in mijn leven kwam .

LYDIA : Jij bedriegt Mark ? Weet hij het ?

PAULA : Natuurlijk niet . Jij bent de eerste met wie ik mijn geheim deel omdat je mijn vriendin bent en omdat ik je vertrouw .

LYDIA : Maar hoe slaag je erin je overspel verborgen te houden ?

PAULA : Er is geen sprake van overspel .

LYDIA : Maar je zei toch dat je een minnaar had ?

PAULA : Ik heb het woord minnaar niet uitgesproken . En ik heb evenmin beweerd dat ik Mark bedroog . Dat zei jij . Ik zei alleen maar dat Mark me koud laat sinds er een andere man in mijn leven kwam. Er is een nuance .

LYDIA : Je gaat dus niet met hem naar bed ?

PAULA : Klopt .

LYDIA : En je houdt van hem ?

PAULA : Hartstochtelijk .

LYDIA : En je ontmoet hem zonder er iets aan te doen ?

PAULA : Tja ...

LYDIA : Dan houdt hij niet van je .

PAULA : Hij weet ook nergens van . We hebben mekaar nog niet eens aangesproken .

LYDIA : Is hij stom of zo ?

PAULA : Niet bepaald . Je zou hem zelfs een kletsmajoor kunnen noemen .
Maar dan met anderen .

LYDIA : Zie je hem dikwijls ?

PAULA : Dagelijks .

LYDIA : Waar ?

PAULA : In de lift .

LYDIA : Is dit een raadseltje of een grapje ?

PAULA : Geen van beiden . Hij is de huurder die de zolderflat bewoont .

LYDIA : Maar in de lift moeten jullie toch iets tegen mekaar zeggen ?
Iets banaals eventueel . Het weer of zo .

PAULA : Nooit .

LYDIA : Waarom breek je het ijs niet ?

PAULA : Onmogelijk .

LYDIA : Uit zelfrespect ?

PAULA : Nee . Wanneer de lift stijgt, voel ik me draaierig worden en moet ik ergens steun zoeken om niet languit voor zijn voeten in onmacht te vallen .

LYDIA : En wat doet hij intussen ?

PAULA : Weet ik veel . Ik sluit de ogen van emotie en ruik alleen nog zijn parfum "Bandit de Piquet" . Ik kom pas bij wanneer de lift met een schokje stopt op de zesde . Dan laat hij me uitstappen met een vriendelijk knikje en hij reist door naar de achtste .

LYDIA : Is hij getrouwd ?

PAULA : Nee . Vrijgezel .

LYDIA : En wat doet hij in het leven ?

PAULA : Hij is designer . Modeontwerper .

LYDIA : Dan is het een flikker .

PAULA : Denk je ? Soms is hij in het gezelschap van een vrouw . Dan durf ik de lift zelfs niet te nemen .

LYDIA : Omdat hij toevallig in het gezelschap van een vrouw is, betekent het nog niet dat hij er naar bed mee gaat . Het zijn waarschijnlijk mannequins . Nee, wat mij betreft, roze driehoek . Hoe heet hij?

PAULA : Nico .

LYDIA : Dat zegt genoeg . Trouwens, iemand die dagelijks een knappe, sexy vrouw bij de hand heeft en haar niet aanrandt voor de lift de 2e bereikt, is ofwel impotent ofwel homo .

PAULA : Dat is nog niet zo zeker .

LYDIA : En op zoiets moet jij persé verliefd worden ? Dat gaat er bij mij niet in . Slechter kon je het onmogelijk treffen .

PAULA : Het is net omwille van hem dat ik de oceaan tussen ons wil .

LYDIA : Maar ga dan tenminste na of hij een man is of niet . Je vertrekt toch niet zonder zeker te weten ?

PAULA : Nee, mijn besluit staat vast . Ik heb trouwens een "liftofobie" opgedaan . Het zien alleen al van een lift, doet mijn maag ineens krimpen .

LYDIA : Arme Paula . Wil je wat weten ? Je doet er goed aan te vertrekken.

PAULA : Dat komt jou wellicht ook goed uit .

LYDIA : Uit het oog, uit het hart . In Amerika vind je wel een gepaste jongen . Daar loopt wat beter rond dan die Nico . (Pauze) Eigenlijk een pak van mijn hart . Je had daarnet gelijk, weet je . Mijn tranen waren voor jou bedoeld . Ik dacht bij mezelf, Lydia meisje, dacht ik, je hebt iemand ontmoet die écht je vriendin kan worden, op wie je kan rekenen . Dit gebeurt voor het eerst in je leven . En je snoept haar de man af van wie ze houdt . Maar dit alles verandert de toestand . Je bent verliefd op een andere man ! Nu ja, man ... Ik heb dus geen enkele reden om wroeging te hebben . Alles is O.K. Mag ik je een zoen geven ?

PAULA : Met het grootste genoegen .

Lydia geeft haar een zoen .

LYDIA : Ziezo . Ons vriendschapspakt werd officieel bezegeld . Geen discussie meer over voorwaarden . Ik accepteer alles: de 15 miljoen, het huis en de meubelen . Maar alsjeblief, ik moet meer te weten komen over Mark . Zijn gewoonten, zijn smaak, zijn voorkeur ... Weet ik veel . Ik verveel je toch niet met mijn gebabbel ?

PAULA : Integendeel, het amuseert me .

LYDIA : Weet je, soms -ik mag nu wel vrijuit spreken- schijnt Mark... ik weet niet, ontgoocheld . Alsof een onuitgesproken gedachte hem kwelt . Alsof hij spijt heeft dat hij je bedriegt .

PAULA : Vergeet het maar .

LYDIA : Ben je wel zeker ?

PAULA : Heel zeker .

LYDIA : Ik ben 18 . Bijna toch . Hij is al over de 40 en wie weet hoeveel vrouwen hij al had voor hij mij leerde kennen .

PAULA : Geen enkele buiten mezelf .

LYDIA : Echt ?

PAULA : Ik bedoel, voor mij heeft hij er natuurlijk gekend, maar niet zo denderend veel . Hij is erg timide . En zijn enige, echte grote passie is wiskunde . En wat dat betreft wou ik je wel verwittigen. Spreek hem op dat punt nooit tegen . Op die manier ben ik hem verloren .

LYDIA : (Argeloos) Ik hou niet van wiskunde .

PAULA : Maar je moet ! Was wiskunde niet jullie koppelaarster ?

LYDIA : Dat was slechts een voorwendsel om hem aan de haak te slaan .

PAULA : Zorg alleszins dat zijn lessen een grote interesse voor cijfers gewekt hebben . Dat is het mooiste geschenk dat je hem kan geven. Meer dan geld, want dat interessert hem toch niet .

LYDIA : Bedankt voor de goede raad . Vertel me nog wat over hem .

PAULA : Wat wou je weten ?

LYDIA : Alles .

PAULA : Dan hebben we uren nodig .

LYDIA : Hebben we zat . Zowat 3 maanden voor ik 18 word en jij vertrekt.

PAULA : Je hebt gelijk . Maar dan kunnen we mekaar hier niet blijven ontmoeten . Bij mij kan het evenmin, want stel je voor dat Mark ons complot ontdekt ?

LYDIA : Bij mij kan het ook niet, omwille van mijn vader . Weet je wat? We spreken af in één van de appartementen die ik erfde . Als jij akkoord bent natuurlijk .

PAULA : Waarom niet ?

LYDIA : Ik bel je wel .

PAULA : Doe dat .

LYDIA : Maar als Mark opneemt ?

PAULA : Maak je geen zorgen . De telefoon beantwoorden is mijn werk . Stel je voor dat het Mark van zijn cijfertjes zou weghouden .

LYDIA : Goed dan . Zullen we ?

Ze geven mekaar een zoen en Paula maakt een gebaar om de kelner te roepen. Lydia houdt haar echter tegen .

LYDIA : Laat zitten . Ik nodigde jou uit .

Lydia neemt een sigaret en blijft onbeweeglijk zitten, terwijl Paula zich tot het publiek richt .

PAULA : Hoewel ze met mijn man regelmatig naar bed gaat, vind ik dit meisje sympatiek . Ik vraag me af of ze hem ook zo saai en logisch zal vinden als een algebraformule . Voor hem zijn $2 + 2$ nog steeds 4 . Nooit 5 om zo te zeggen . In bed voel je dan ook nooit die opwinding, dat beetje fantasie dat zo noodzakelijk is . Er werd me nochtans steeds verteld dat in de algebra de faktor X onvoorspelbaar is. Volgens mij bestaat er voor Mark geen faktor X . Alleen 's zaterdags 's avonds . Hij erop en ik eronder . Al 11 jaar lang . Of word ik verondersteld gelukkig te zijn als de component V van "Vrouw" plus de M van "Man" plus de S van "Sex" gelijk is aan de E van "Eentonig" ? Zelfs al verander je de termen van plaats, het resultaat is en blijft onveranderlijk E . Op een keer lag hij onderaan, gewoon omdat hij stomdronken was . Het resultaat bleef ongewijzigd : E . Eentonig . Ik vraag me af of ik deze hier ga vertellen dat met Mark $V + M + S = E$? Nee, ze ontdekt het beter zelf . Of misschien barst hij bij haar wél los en last hij de faktor X in ? Wie weet, lukt het hààr . Misterie van de vrouwelijk psyché !

Ze brengt de hand naar de mond als om te drinken en blijft onbeweeglijk. Lydia richt zich op haar beurt tot het publiek ...

LYDIA : Shit ! Ik pik de man in van de enige vrouw die ik sympatiek vind . Met wie ik blij zou zijn haar als vriendin te hebben . Ik heb nooit vriendinnen gehad ... En nu ? Moet ik haar man teruggeven ? En als ze hem niet meer wil, vermits ze er een andere kent ? Nee, Mark zit me in het bloed . Hem zien volstaat en alles ontbrandt binnen in me . Voor hem ben ik tot alles bereid . Dat gevoel kende ik vroeger niet . Op school lopen ze allemaal achter me aan, maar ik zie hen niet eens staan . Alleen Mark . Ik leef alleen voor hem . En ik snap het zelf niet . Misterie van de vrouwelijke psyché ...

Ze neemt een houding aan en blijft zo zitten . Beide vrouwen blijven zo, als standbeelden .

===== DUISTER =====

Scène 4 .

De voorscène wordt verlicht en Paula, in regenjas, stapt de scène over . De paraplu houdt ze in de hand, want ~~het~~ heeft intussen opgehouden met regenen . Duister . Licht op huis Mark . Paula en Mark zitten aan tafel en nemen het avondmaal . Eet- en drinkgebaren worden gemimeerd . Beiden in kamerjas . Het gesprek was reeds aan gang en Mark zegt:

MARK : Hoe heb je het in godsnaam in je hoofd gehaald een minnaar "uit te vinden" ?

PAULA : Platonisch . Louter platonisch .

MARK : Platonisch of niet ! Het hangt me de keel uit !

PAULA : Gekwetst in je mannelijke eergevoel ?

MARK : Dat ontbrak er nog aan ! Ik hou alleen niet van complicaties . Je kon minstens iemand van buiten dit gebouw uitpikken .

PAULA : Ik vond het geen slecht idee en hij was de eerste die me te binnen schoot .

MARK : Leg me dan eens uit waarom je zo nodig een minnaar moest nemen .

PAULA : Ik voelde dat ik mijn greep op Lydia verloor . Nadat ze me leerde kennen had ze te kampen met een gewetensconflict en nu aarzelt ze zelfs om me met jou te bedriegen . Als ze zo verder blijft knoeien is de kans groot dat ze je laat stikken . Begrijp je ?

MARK : Prachtig . Ik vraag niet liever .

PAULA : Jij misschien . Ik niet . Ik zou wel gek zijn . Wie gooit er je de dag van vandaag 15 miljoen in je schoot ? Je zou blij moeten zijn dat je zoveel waard bent, in plaats van er als een geslagen hond bij te zitten . Maar ja, geld heeft je altijd lichtjes doen kotsen, behalve wanneer je begint te zagen over de moeite die je je getroost om wiskunde in de koppen van die onbenulligen te stouwen die in jouw lyceum met vlag en wimpel binnengehaald worden, nadat ze in het officiële onderwijs de deur op hun neus kregen . Dan is poen de enige troost die je verder jaagt op hetzelfde pad . Word wakker Mark, een tweede kans krijgen we nooit meer .

MARK : Maar ik hou van jou .

PAULA : Ik ook . Maar ik moet toegeven dat Lydia meer van je houdt dan ik . En zij is bereid 15 miljoen te grabbelen te gooien . En bereikt ze haar doel niet; nieuwe zelfmoordpoging ! Als je dat graag op je geweten hebt, voor mij niet gelaten . Laten we dus realistisch blijven . Wat gebeurde, is niet onze schuld . Jij nam geen ini-

tatief wat haar betreft . Zij heeft jou verleid . Je zei het zelf .

MARK : Dat klopt .

PAULA : Dan moeten we deze feiten in ons voordeel uitbuiten . Onze liefde gaat toch niet kapot omdat we toevallig schatrijk zijn ? Ik zou zeggen integendeel . Trouwens, mijn besluit staat vast en ik ben niet van plan terug te krabbelen . En Lydia is zo sympatiek dat ik haar haast mag . Dus moet je lief met haar blijven . Verwen haar . Overdrijf zelfs een beetje .

MARK : Hoezo ?

PAULA : Omdat ze vreest dat jouw liefde bekoelt . En als haar vrees gegrond is, wordt het een ramp voor ons .

MARK : Ik ben dus moreel verplicht met haar naar bed te blijven gaan ?

PAULA : Meer dan ooit !

MARK : Dit is gewoon ongelooflijk ! De echtgenote moedigt de echtgenoot aan in zijn buitenechtelijke relatie .

PAULA : Ik geef toe dat zo'n toestand op het eerste zicht abnormaal lijkt . Maar we hebben geen alternatief . Van zodra het arme kleintje wist dat ik ook een minnaar had, was ze verlost van haar schuldcomplex . Dat is toch positief ?

MARK : Laten we het even over die minnaar van je hebben . Wat voor man is hij ? Mooi ?

PAULA : Dacht je dat ik een lelijke donder aan de haak zou slaan ?

MARK : Ik wil dat je de waarheid vertelt; hij was de eerste die je te binnen schoot omdat hij je in de grond echt beviel ?

PAULA : Ik kan moeilijk ontkennen dat die gedachte niet eventjes bij me opgekomen is . Ik ben toch een normale vrouw ? Heb jij hem al eens goed bekeken ?

MARK : Vluchtig . Ik loop niet achter mannen, moet je weten .

PAULA : Hij kent jou wel degelijk .

MARK : Misschien haat hij me nu al omdat ik de man ben van zijn toekomstige minnares .

PAULA : Hij weet nergens van . Nee, hij kijkt naar jou omdat hij een homo is .

MARK : Hoe weet jij dat ?

PAULA : Die dingen zien wij vrouwen met de ogen dicht . Misschien was dat de reden van mijn onbewuste keuze . Ik moest een onmogelijke liefde bedenken en wie komt hiervoor beter in aanmerking dan een homo ? Ideaal dus . Ook voor jou .

MARK : Voor mij ?

PAULA : De mensen kunnen je in dat geval moeilijk als een hoorndrager beschouwen .

MARK : Ben je misschien van plan de zaak openbaar te maken ?

PAULA : Ik ben niet gek . Alleen jij en ik weten ervan .

MARK : En Lydia .

PAULA : Uiteraard . Het is immers omwille van haardat ik een minnaar nam .

MARK : Tussen haakjes . Hoe heet die ... die dinges ?

PAULA : Nico . Van Nicolas .

MARK : Hoe weet je dat ?

PAULA : De brievenbus natuurlijk . Ik loop ze alle dagen voorbij . Nicolas Lagrange . Maar iedereen noemt hem Nico .

MARK : Wie iedereen ?

PAULA : De conciërge bijvoorbeeld . "Dag meneer Nico . Prettig weertje, nietwaar meneer Nico," of de meisjes: "Nico van hier, Nico van daar" .

MARK : Wat heeft hij met meisjes vandoen, als hij is zoals je zegt ?

PAULA : Hij past zijn ontwerpen op hen . Schitterende spulletjes overigens .

MARK : Hoe weet jij dat ?

PAULA : Uit de modetijdschriften . "De laatste snuffjes van Nico" .

MARK : Nico . Zonder meer ?

PAULA : Zonder meer . Als ik Maurice zeg, dan weet je toch ook meteen over wie ik het heb ?

MARK : Hoe zou ik ?

PAULA : Béjart . Wie anders ?

MARK : Hij kan al niks verkeerd meer doen in jouw ogen .

PAULA : Bij jou is het precies omgekeerd en je kent hem niet eens .

MARK : Wie is hier de bedrogen echtgenoot ? En wie is er dol op die Nico ?

PAULA : Niet op hem . Op zijn ontwerpen . Zodra ik Lydia's centjes geïnkasseerd heb, vul ik mijn garderobe nog uitsluitend met spulletjes die het label "Nico" dragen .

MARK : Ben je van plan met hem naar bed te gaan ?

PAULA : Uitgesloten . Stel je voor dat ik het zou doen . Een triomf ! Een homo bekeren tot hetero ! Of ... misschien één enkel keertje . zeker niet meer .

MARK : Ik snap er geen jota meer van .

PAULA : Er valt niets te snappen . Jij moet alleen maar lief zijn met Lydia en haar hartstochtelijk ~~beminnenen~~ . Laat de rest maar aan mij over . Ik ben immers de psychologe . Ik plaats de pionnetjes om de partij te winnen .

MARK : Dit gaat slecht aflopen . Ik voel het .

PAULA : Hang de fatalist niet uit . Het is zo al moeilijk genoeg . Maak de zaak niet ingewikkelder door je aangeboren pessimisme . Zet je roze bril op . Denk liever aan de dag dat je me naar de States zult bellen om me met fierheid aan te kondigen dat je een prijs hebt ontvangen voor je eerste boekdeel handelend over al die perassen vol cijfers en berekeningen die je nu al jaren verzamelt . En ik zal je dan feliciteren en je ... (Gillette) Van opbellen gesproken ! Ik moet telefoneren .

MARK : Naar Nico ?

PAULA : Naar Lydia . Om een afspraak te maken .

MARK : Zien jullie mekaar dikwijls ?

PAULA : Elke dag .

MARK : Waar ?

PAULA : In een appartement van haar dat ze met veel goede smaak heeft ingericht . En ik deed haar een paar ideetjes aan de hand om het nóg knusser te maken . Zo hebben we de gordijntjes al vervangen en vandaag gaan we de muren in een nieuw kleedje steken .

DUISTER .

=====

Scène 5 .

Licht op appartement Lydia . Lydia staat op een laddertje en mimeert het ophangen van een prent . Met een onzichtbare hamer slaat ze een onzichtbare spijker in de muur . Ze klopt op haar duim en slaakt een gillette . Ze komt van het laddertje en bekijkt haar vinger .

LYDIA : (Tot publiek) Shit . Een gekloven vingernagel . Dat had ik net nodig . En Paula die maar niet komt opdagen . Of zouden ze het goed gemaakt hebben ? Wat blijft er dan nog voor me over ? Nieuwe zelfmoord ? (Plots aandacht) Nee wacht, daar is ze al .

PAULA : (Vlugge passen en de stem van Paula) Ik ben er !

Paula op . De vrouwen geven mekaar drie zoenen . Dan merkt Paula de vinger van Lydia .

PAULA : Je bloedt ?

LYDIA : Ik gaf er een tik op met de hamer .

PAULA : Je had moeten wachten tot ik er was . Kom, laat mij het doen . (Ze maakt de beweging op de ladder) Ik ben wat later omdat ik de das van Mark zijn smoking nog moest knopen . Zelf is hij in geen honderd jaar tot zoiets in staat .

LYDIA : (Beetje bang) Moest hij ergens heen ?

PAULA : Naar eencongres voor wiskunstenaars . Daar amuseren ze zich rot met het uitwisselen van formuleetjes en cijfertjes . Allemaal heel erg geleerd en bijzonder boeiend . Ik heb Mark ooit één keer vergezeld en ik ben er haast uitgevlogen .

LYDIA : Waarom ?

PAULA : Ik snurkte . Wat wil je op zo'n congres ? Trouwens, ik bezit de gave in slaap te vallen waar ik zit . Zelfs overdag . Ik ben niet zoals Mark, die alleen 's nachts snurkt .

LYDIA : Snurkt Mark ?

PAULA : Alleen als hij een nachtmerrie heeft . En sinds ik jullie affaire ontdekt heb, helemaal niet meer . Hij werd 's nachts waarschijnlijk gekweld door een onbewust schuldgevoel omdat hij me de horens opzette . Nu hij weet dat ik op de hoogte ben, slaapt hij als een roos .

LYDIA : Bij mij slaapt hij ook altijd .

PAULA : Slapen ? In plaats van een potje te vrijen ?

LYDIA : Hij slaapt omdat hij het teveel doet .

PAULA : Teveel ?

LYDIA : Ja . Van als hij binnenkomt, tot hij buitengaat .

PAULA : Afgepeigerd dus ...

LYDIA : Altijd .

PAULA : Eigenaardig .

LYDIA : Waarom ? Wij houden van mekaar .

PAULA : (Vlug) Natuurlijk ...

LYDIA : Vertel me iets over hem .

PAULA : Vuur je vragen maar af .

LYDIA : Houdt hij van lekker eten ? Ik ben dol op kokkerellen .

PAULA : Nee . Mark lust alleen sandwiches en geklutste eitjes .

LYDIA : Geklutste eitjes ? En waarom ?

PAULA : Omdat hij graag slurpt . En bij het ontbijt neemt hij zijn wiskunde-formules door, zoals andere mannen hun krant . Al jaren zet ik hem sandwiches en geklutste eieren voor en daarna vraag ik hem: "En was de ragout met ganzeleverpastei lekker ?" "Uitstekend, overheerlijk," antwoordt hij dan . Ik vroeg hem op een keer hoe hij de eend met sinaas vond .

LYDIA : (Bezorgd) En wat zei hij ?

PAULA : "Uitmuntend . Vooral de sinaas" . Zo zie je maar .

LYDIA : Jij kookt dus niet meer voor hem ?

PAULA : Ik ben gek, maar niet goed gek .

LYDIA : Eet jij dan ook sandwiches en geklutste eitjes ?

PAULA : Natuurlijk niet, ik lust zowat alles . Ik ben immers dol op uitgebreid tafelen . Voor mezelf maak ik andere lekkernijtjes klaar .

LYDIA : En merkt hij dat niet ?

PAULA : Hij ? Hij leest .

LYDIA : Maar het aroma dan ? Hij heeft toch een neus ?

PAULA : Soms gebeurt het dat hij -zonder op te kijken weliswaar- murmelt: "Eigenaardig, vandaag heeft mijn sandwich iets weg van hazepeper" . Of: "Niet kwaad, die eieren met ragout" .

LYDIA : En dat is alles ?

PAULA : Alles .

LYDIA : Een ramp .

PAULA : Doe zoals ik . Je eet waar je zin in hebt en hij laat je met rust .
Had je nog andere vragen ?

LYDIA : Nee, dat is ruim voldoende . Ik ben er gewoon onderste boven van .

PAULA : Ach, Mark is eigenlijk de ideale man . Mijn vriendinnen benijden me . Altijd gereserveerd, vriendelijk, kalm en discreet . Vooral zijn kalmte is bewonderenswaardig . Er is maar één ding dat hem kan opjatten: Lavallier .

LYDIA : Is dat een vriend van hem ?

PAULA : Nee, een andere wiskunstenaar . Een Fransman . Mark beweert dat hij met zijn quantumtheorie volkomen fout zit en dat ze hem uit de Académie moesten zetten . Spreek er hem nooit over .

LYDIA : Wat is dat, de quantumtheorie ?

PAULA : Weet ik veel . Hij heeft het me al honderd keer proberen uit te leggen, maar ik snap er nog geen snars van . Tussen haakjes, het is mogelijk dat hij je midden in de nacht wakker maakt om je uit te leggen dat hij een variëteit gevonden heeft op het waarschijnlijkheidsrekenen . En dan volgt een hele theorie . Boeiend hoor ! En dan ben je natuurlijk verplicht te doen alsof het hoogst interessant is . Op de duur babbelt hij je wél in slaap . Da's het enige voordeel .

LYDIA : (Achterdochtig) Had je me dan niet verteld dat jullie in verschillende kamers sliepen ?

PAULA : En jij denkt dat hij niet in staat is zijn cijferaanval in mijn kamer uit te voeren ? In het begin maakte ik me nog illusies . "Goed zo, hij zal me eindelijk een flinke beurt geven" . Mis poes ! Eens zijn betoog over vierkantswortels en quotiënten achter de rug, is het van: "Ga direct naar de gevangenis . Ga niet langs 'Start' u ontvangt geen geld" .

LYDIA : Lieve hemel ! Zoals jij hem afschildert is er geen aardigheid meer aan .

PAULA : Dat is de Mark die ik ken . Misschien is hij bij jou anders ... zonder cotangensen, imaginaire getallen of vermenigvuldigingen .

LYDIA : Van vermenigvuldigen gesproken . Hoe gaat het met Nico ?
Nog steeds niets ?

PAULA : Die ziet me niet eens staan . Ik ben voor hem wat de eend met sinaas is voor Mark .

LYDIA : Ik krijg ineens zo'n gek ideeetje . Als ik Nico eens onder handen nam en één en ander over jou vertelde ?

PAULA : Ben je gek ?

LYDIA : Ben ik je vriendin of niet ?

PAULA : Natuurlijk, maar ...

LYDIA : En mag een vriendin niet aan één of andere knul vertellen dat haar vriendin voor hem zit te smachten ?

PAULA : Het mooie van mijn liefde is dat ze platonisch blijft en dat ik eronder lijd . Als een romantische heldin uit de 19e eeuw .

LYDIA : Jij bent eerder een personage uit een schelmenroman .

PAULA : Wat mij betreft is Nico O.K. Stom en gereserveerd .

LYDIA : Té gereserveerd . Zo erg zelfs dat je naar de States wil om hem niet meer te moeten zien . Maar kom, als jij tevreden bent ...

PAULA : Dan ik ook ! Ik heb het met die Nico werkelijk goed getroffen !

DUISTER .

=====

Scène 6 .

Licht op huis Nico . Nico is een mooie jongen van ongeveer 35 . Zéér elegant gekleed in een kamerjas die erg vrouwelijk aandoet . Hij schikt kleine doch kostbare snuisterijen in een glazen kast . Plots is Lydia er, alsof ze uit het niets opdook . Ze bestudeert hem even . Dan ...

LYDIA : Meneer Lagrange ?

NICO : (Erg verveeld) Dat ben ik . U wenst ?

LYDIA : Ik zit net als u in de modebranche en ik wou u een voorstel doen, waarvan ik overtuigd ben dat het u zal interesseren . (Andere toon) Excuseer, maar moeten we hier voor de deur blijven verder praten ? Mag ik binnen komen ?

NICO : Uw voorstel interesseert me niet .

LYDIA : Maar u weet niet eens ...

NICO : Dat interesseert me net zo min .

LYDIA : In een aantal modetijdschriften heb ik enkele zeer geslaagde ontwerpen van uw hand gezien en bewonderd . "Nico" begint een erg gekend label te worden .

NICO : Daar ben ik me duidelijk van bewust .

LYDIA : Ik ook . Daarom ben ik hier . Ik zou het label "Nico" op industrieel niveau willen lanceren . Ik beschik over de nodige financiële middelen . Misschien mag ik nu binnenkomen ?

NICO : Gaat u zitten .

LYDIA : Dank u .

Ze simuleren passen . Nico toont de dormeuse en maakt een uitnodigend gebaar .

NICO : Ik luister .

LYDIA : Uw flat is erg mooi en smaakvol ingericht . Mijn compliment .

NICO : (Al wat bekoeld) Waarvoor mijn dank . (Pauze) Ik worstel met een klein probleempje . Op welke wijze hebt u mijn adres ontdekt ? Ik bezit een privénummer en de modehuizen kregen opdracht dit aan niemand door te spelen .

LYDIA : Door een vriendin die u goed kent .

NICO : (Onthutst) Die mij "goed" kent ?

LYDIA : Heel goed zelfs .

NICO : En haar naam luidt ?

LYDIA : Paula Daniëls .

NICO : Nooit van gehoord .

LYDIA : Nochtans ontmoet u haar dagelijks .

NICO : Uw vriendin liegt . Er bestaan geen vrouwen die ik dagelijks ontmoet .

LYDIA : Maar haar wel, want ze woont in dit gebouw .

NICO : Ik heb nooit gemene zaak gemaakt met de huurders van dit pand . Wat mij betreft wonen ze op een ander planeet . Het lot heeft echter bepaald dat ik in de hemel verblijf . Op die manier ontmoet ik hen, wanneer ik met de lift naar boven stijg .

LYDIA : Het is net daar dat Paula u ontmoette .

NICO : Ik heb er nog nooit het woord tot iemand gericht . Ik zeg hoogstens "goede morgen" of "goede avond" .

LYDIA : Zelfs niet . U beperkt zich tot een beleefd knikje . Uiteraard kan u op die manier moeilijk merken dat Paula smoorverliefd op u is .

NICO : Op mij ?

LYDIA : Ze valt haast in onmacht wanneer ze in uw gezelschap naar boven stijgt .

NICO : Heeft die ... Paula ... u dat verteld ?

LYDIA : Zeker . Ze is zelfs van plan naar de V.S. uit te wijken om u niet meer te ontmoeten .

NICO : Daar doet ze goed aan . In dat land heeft elke specifieke vorm van krankzinnigheid zijn typische psychiater . Dit symptoom is niet ongeneeslijk ...

LYDIA : Ik vind het niet fair dat u zich zo over haar uitlaat . Paula is een ernstige vrouw en een succesvolle psychologe . Nooit heeft ze haar echtgenoot bedrogen en nooit verlangde ze naar een andere man . U moest eens weten hoeveel aanbidders ze heeft . En niet de eerste de beste, want ze is erg sexy . U zal wel al gemerkt hebben . dat

NICO : In geen geval ! Ik beperk me tot het kleden van vrouwen .

LYDIA : Maar als u hen zo graag kleedt, dan betekent het toch dat u van hen houdt ?

NICO : (Kort) Bent u naar hier gekomen om het over zaken te hebben of over een vriendin die bepaalde neigingen niet kan onderdrukken ?

LYDIA : Wie begon erover ? U vroeg me wie uw adres gegeven had . Ik moest Paula wel ter sprake brengen . Maar nu ik die beroemde Nico, met wie mijn vriendin me alle dagen de oren van het hoofd zaagt, heb leren kennen, vraag ik me één ding af; hoe hebt u het voor mekaar gekregen dat Paula nog steeds niet doorheeft dat u een flikker bent ?

NICO : Eruit ! Onmiddellijk !

LYDIA : Waarom ?

NICO : Volkomen overbodige vraag !

LYDIA : Het lag niet in mijn bedoeling u te kwetsen . Praktisch alle cou-turiers zijn homo's . Waarom zou u een uitzondering zijn ? Jammer, want Paula zal het besterven .

NICO : U overdrijft .

LYDIA : Waarom zou ik ? Een vrouw breekt met haar man en is zelfs ^{bereid} een be-roep op te geven, waarin ze de hoogste toppen scheert . En dat alles omdat ze verliefd is . Zoiets noem ik ware passie . Tragische passie zelfs, want er is geen hoop voor haar .

NICO : Uw vriendin is doodeenvoudig gek .

LYDIA : Juist . Op u . Die iemand als zij niet verdient .

NICO : Indien u de waarheid spreekt, hoe is ze dan ooit verliefd geworden op iemand die zich niet eens verwaardigt haar een blik te gunnen ?

LYDIA : Weet u waar liefde vandaan komt ? Ik niet .

NICO : Die ...eh ...

LYDIA : Paula .

NICO : Juist . Weet zij dat u haar zaak bepleit ?

LYDIA : Alsjeblief ! Ze heeft er niet het minste vermoeden van . Ze is trouwens te fijngevoelig . Nee, ik nam het initiatief omdat ik haar lijden niet langer kon aanzien . Het is ook een ultieme poging om haar te beletten naar Amerika te vluchten . Maar nu ik u heb leren kennen zie ik in dat deze poging futiel is . Je kan evengoed de wind met je handen tegenhouden .

NICO : Inderdaad .

Lydia : Jammer . Doodjammer ...

NICO : Ik veronderstel dat uw aanbod om de Nico-exclusiviteiten op grote schaal te verspreiden een ignobel truukje was om u bij mij te introduceren ?

LYDIA : Integendeel . Wat dat betreft meende ik het eerlijk . Om Paula uit de nood te helpen ben ik bereid een belangrijke investering te doen om uw collecties te lanceren . Geld speelt hoegenaamd geen rol . Ik behoud dus mijn aanbod . Het volstaat dat u Paula een sprankje hoop biedt .

NICO : (Met weerzin) U bedoelt toch niet dat ik met haar onder de lakens moet ?

LYDIA : Dat zou teveel gevraagd zijn . Een beetje aandacht volstaat . Mischien ziet ze dan af van haar vertrek naar de States . Uiteindelijk geloof ik niet dat fysisch contact haar interesseert . Daar is ze te romantisch voor . Ze idealiseert u . U bent voor haar de ideale man én de virielste . De sukkel ... Ik zei het haar nog: "Stel je voor dat hij impotent is , of homo ?" Ze hoorde me niet eens . Integendeel, elke dag raakt ze dieper verward in een passie die haar nog van het verstand zal beroven . Want op het punt waar ze nu aanbeld is, zie ik haar de vreselijkste dingen uithalen .

NICO : (Voor het eerst onder de indruk) Denkt u ?

LYDIA : Ik wéét het . Laatst ontdekte ik dat ze een revolver had . Gelukkig kon ik er haar van overtuigen hem aan mij te geven . Maar wie zegt dat ze er zich geen andere zal aanschaffen ?

NICO : (Steeds meer onder de indruk, maar met een air van valse zekerheid) Wat maakt het mij uit of ze zich voor het hoofd schiet of niet ?

LYDIA : Heb ik gezegd dat ze het wapen op zichzelf zal richten ?

NICO : (Als door de bliksem getroffen) Dat meent u niet !

LYDIA : Eigenlijk bent u het die roet in het eten gooit, vermits Paula volledig ter uwer beschikking staat . En als psychologe is het voor haar veel gemakkelijker de geest van anderen te manipuleren dan de hare onder controle te houden .

NICO : (Ongerust) U probeert me bang te maken .

LYDIA : Het is slechts een hypothese . Wat ik wil voorkomen is dat u in een schandaal betrokken raakt . Indien u echter bereid zou zijn Paula uitdrukkelijk aan te moedigen, dan is zij weldra een desillusie rijker en alles komt op zijn pootjes terecht . Vooral voor u, Nico, die van de economische voordelen zoudt genieten . Mijn aanbod blijft hoe dan ook geldig .

NICO : (Geïnteresseerd, hoewel hij het niet duidelijk laat blijken .) En hoe stelt u zich deze "tegemoetkoming" voor, aangenomen dat ik accepteer ?

LYDIA : U bepaalt de modaliteiten . Hier is een blanco cheque . U vult hem persoonlijk in . Zelfs met 6 nullen .

NICO : (Wil kijken) Mag ik ?

LYDIA : (Geeft de cheque) Alsjeblief . Dit is de handtekening van de raadsman die mijn zaken behartigt tot ik meerderjarig ben . Deze cheque is gedekt . Dat zal u bij het inkasseren wel merken.

NICO : En wanneer begin ik uw vriendin "het hof te maken" ?

LYDIA : Zo snel mogelijk . Vandaag nog als het kan .

NICO : (Schrikt) Vandaag ?

LYDIA : Paula komt om 13 uur stipt van het gehandikapteninstituut terug . U neemt samen met haar de lift en dit keer spreekt u haar aan . Maar laat u alsjeblief niet merken dat u haar naam kent !

NICO : Akkoord, maar hoe moet ik beginnen ?

LYDIA : Zeg iets . Om het even wat . Maak haar bijvoorbeeld een complimentje over haar jurk . Zeg haar dat ze er erg elegant uit ziet en vraag haar meteen wie haar couturier is .

NICO : Dat kan niet .

LYDIA : Waarom niet ?

NICO : Ik ken alle beroemde couturiers . En hun stijl .

LYDIA : De hare bestaat niet . Ze ontwerpt en naait al haar kleren zelf . Dus ...

NICO : Nee toch ! En u beweert dat ze er elegant uit ziet ?

LYDIA : Haar jurkjes zijn gewoon beeldig . Iedereen zegt het .

NICO : Een vrouw die mooie kleren ontwerpt kan me eventueel interesseren .

LYDIA : Dat dacht ik al .

NICO : Maar niet in de zin waarop u alludeert .

LYDIA : Het ene brengt het andere mee .

NICO : Uitgesloten . Ik beschouw uw aanbod louter als een voorstel tot zaken . Zelfs al klinkt het een tikkeltje gek .

LYDIA : Het leven is gek . Niet mijn aanbod .

NICO : Toch vind ik het eigenaardig dat u zoveel geld over de balk wilt gooien om die Paula te beletten naar Amerika te vertrekken . En als jullie nu geen "echte" vriendinnen waren, maar lesbisch ? En als u het plannetje hebt opgevat Paula met me te delen, om haar niet te verliezen ? Beter een kruimel, dan helemaal geen boterham denkt u wellicht .

LYDIA : U vergist zich . Het toeval wil dat ik verliefd ben op Paula's echtgenoot .

NICO : Dan zou u moeten juichen omdat zij emigreert . U gooit haar ingedeel in mijn armen .

LYDIA : Maar ik zei u toch dat ze gek op u is . Wat kan haar die man nog schelen ?

NICO : Dit gaat mijn bevattingsvermogen te boven .

LYDIA : Dat doet er niet toe . U moet haar alleen maar verleiden .

NICO : (Verbaasd) Zijn we al aan "verleiden" toe ? Ik dacht dat ik een komedie diende op te voeren .

LYDIA : Wat u schitterend doet en waarvoor ik u graag betaal . We zijn het dus volkomen eens . Noteer het cijfer op de cheque .

NICO : (Aarzelt) Wel ... eh ...

LYDIA : U aarzelt ? Morele scrupules ?

NICO : Daar ben ik immuun voor . Ik aarzel omdat ik niet weet ~~hoe~~ hoog ik mag bieden .

LYDIA : U bent volkomen vrij .

NICO : (Haast stotterend) Laten we zeggen... Tien ?...

LYDIA : O.K.

NICO : Ik had het wel degelijk over miljoenen ...

LYDIA : Ik niet zeker !

NICO : In dat geval kan de toestand evolueren zoals voorzien . Ik kan u weinig garanderen, maar ik zal mijn best doen .

LYDIA : En in geval de "verleiding" slaagt, kan de som verdubbeld worden .

NICO : (Begerig) Waarom niet verdriedubbeld ? Dat stimuleert .

LYDIA : Dat hangt af van het resultaat .

NICO : U bedoelt ?

LYDIA : Of dit van korte of langere duur is . In het laatste geval zou ik niets tegen 30 hebben .

NICO : Het is bijzonder prettig met u een zaakje af te handelen .

LYDIA : Met u ook . Daarom ben ik gekomen .

NICO : Schitterend ! Ik huppel naar de bank om te inkasseren . Daarna pak ik Paula aan . Nu geloof ik dat ik me haar herinner: blond, niet onknop . 86, 58, 92 . Dat zouden haar maten moeten zijn . Ik zou het natuurlijk moeten verifiëren .

LYDIA : U zit dicht in de buurt . 82, 60, 90 . M'n compliment .

NICO : Het oog van de meester . Ik zal wel zuinig moeten omspringen met de kleuren . Een donker type als zij moet ik in zachte pasteltinten kleden .

LYDIA : U moet haar niet aan- maar ONTKleden .

NICO : Excuseer, de macht der gewoonte .

LYDIA : Vergeet uw gewoontes, tenminste ... wat Paula betreft .

NICO : Ik zal me extra inspannen . Paula doet me nu al een beetje aan Fifi denken . Zelfde allure, zelfde postuur ... Natuurlijk heeft Fifi geen boezem .

LYDIA : Wie is Fifi ?

NICO : Eén van mijn lievelingsmannequins . Een uniek exemplaar .

LYDIA : Ik snap het al ...

NICO : Ik zal een poging doen hem in Paula te zien . Denkt u dat dit een goed begin is ?

LYDIA : Het kan helpen . Maar geef Paula alsjeblief nooit het gevoel dat ze een man is . De toestand is zo al ingewikkeld genoeg .

NICO : Ik ben geen ingenu .

LYDIA : Dat hoop ik voor u . En voor Paula . En uiteraard ook voor mezelf .

NICO : En voor haar echtgenoot .

LYDIA : Daar zorg ik wel voor .

NICO : Ik kan niet verhelen dat de hele toestand me begint te fascineren .

LYDIA : Intellectueel ?

NICO : Nee, fysisch .

LYDIA : Dat klinkt al beter .

NICO : De klassieke driehoeksverhouding . Het absurde ligt echter in het feit dat ik aanvankelijk noch u, noch Paula, noch haar echtgenoot kende . Tussen haakjes, hoe luidt de naam van de kandidaat-hoorndrager ?

LYDIA : Mark .

NICO : Een erg viriele naam .

LYDIA : Rustig aan . U wordt verondersteld Paula in te palmen . Niet haar man .

NICO : Ik nam alleen een paar nuttige inlichtingen betreffende mijn rivaal .

LYDIA : Dan laat ik u, vermits we tot een overeenkomst gekomen zijn . Tot ziens, Nico .

NICO : Tot ziens ... eh ... U hebt me niet eens uw naam onthuld .

LYDIA : Lydia .

NICO : Tot ziens, Lydia .

Maar Lydia gaat niet weg . Ze richt zich tot het publiek . Nico blijft onbeweeglijk .

LYDIA : Beste mensen, ik weet niet of mijn demarche ondoordacht mag genoemd worden of niet . Dat zal de toekomst uitwijzen . U zal al gemerkt hebben dat alleen wij vrouwen ons rechtstreeks tot u richten . In dit verhaal hebben de mannen geen recht van spreken, want deze geschiedenis wordt gezien van de kant van de vrouw . De heren der schepping wordt slechts een tweederangsrol toebedeeld . En zo hoort het ook, want wij vrouwen maken de helft van het universum uit . De mooiste en belangrijkste helft overigens . Dit keer moeten de mannetjes eens op hun knieën gaan zitten en ons dankbaar zijn dat we niet die andere helft van het universum innemen die zij reeds eeuwen wederrechtelijk bezetten .

Ze blijft onbeweeglijk staan en Nico richt zich op zijn beurt tot het publiek .

NICO : Lydia heeft gelijk . In deze film hebben alleen wij vrouwen recht van spreken . Mannen zijn voor ons onbestaande . En ze hoeven ook niet te bestaan . Bij de première van mijn jongste collectie insinueerde één of andere journalist ietwat ondeugend dat ik voor de eerste keer in mijn carrière als stylist in mijn modelletjes enkele mannelijke "touches" aangebracht had . Enkele allusies die amper de essentie van het typisch mannelijke raken . Ik ben echter een andere mening toegedaan . Oordeel zelf .

Een défile van mannequins . Ze stellen Nico's collectie voor . Hijzelf komt zeer zelfvoldaan naar voor om de modellen aan het publiek voor te stellen . Plots schrikt hij, want we horen de falsetstem van een man .

FIFI : (Achter) Ah non ! Assez ! Assez !

Er verschijnt een mooie, elegante jongeling, duidelijk van het genre Nico .

FIFI : (Schreeuwt) C'est un scandale ! Je ne peux supporter ça !
(Mannequins onbeweeglijk)

NICO : Fifi, hou op het latijnse dialect te radbraken en spreek je moers taal als je wil dat ik je begriep .

FIFI : (Met zwaar accent) Wat moet gij daar na staan te apen de mannen ? Die collection is een voddeboel . Des chiffons, quoi ! Ziet ge niet ?

NICO : Hoor meneer nu eens bezig .

FIFI : Gij hebt te verdedigen een goede faam . En ge kleedt vrouwen als mannen . C'est pas bien . Ze zijn niet het vlees en niet de vis . Maar ik weet . Ge hebt opeens gechangeerd van stijl, omdat de ene of andere crapule u geïnvoled heeft vanbinnen tot gij uw eigen verraadt . Die modellen maken mij kotsen ! (Stille reactie bij de mannequins)

NICO : Jij doet mij kotsen .

FIFI : Ah oui ? En hoe lang geleden dat ge mij nog bezoekt hebt ? Zeg me eens ?

NICO : Een poosje ...

FIFI : En welke salopard nam plaats in van mij ?

NICO : Dat is en blijft een geheim .

FIFI : Geheim van mijn pietje . Ge kunt ze kussen !

NICO : Fifi, alsjeblief zeg ! Let op je taal . Er zitten dames in de zaal .

FIFI : Dames ? Waar dat zo ? Ik moet lachen ! (Reactie mannequins)

NICO : Word nu niet vulgair . Alsjeblief zeg !

FIFI : Ik zeg wat ik wil .

NICO : Ach zo . Luister dan . En luister goed . Als je van plan bent me boos te maken, schop ik je keien op, begrepen ? Dan ben je goed om terug groenteboer te spelen op de markt .

FIFI : (Gekalmeerd) Ge geeft me de bons en 't is af ?

NICO : Dat heb ik niet gezegd . Ik voelde alleen een lichte rilling van heterosex . Meer niet .

FIFI : Rilling van wat ? Explikeer mij .

NICO : Dat is te ingewikkeld voor jou, onwetende . Maak je niet ongerust . Op dit ogenblik kan je blijven . Ik voeg aan mijn stijl alleen een subtiele mannelijke "touche" toe . Ik poog het vrouwelijke met het mannelijke te verzoenen . Wellicht creëer ik op die manier iets totaal nieuw . Een experimentje dus . Laat Nico maar los !

FIFI : Wie belet ? Ik niet . Als jij zorgt dat ik niet naar de markt retourneer .

NICO : Kom kom, wie heeft het daar nu over . Vertrouw maar op mij.

DUISTER .

=====

Scène 7 .

Het geluid van een lift die stijgt . We horen hoe ze op de verschillende verdiepingen stopt . Dit alles in het donker . Plots staan Paula en Nico tegenover mekaar in een zuil van licht .

Paula houdt de ogen gesloten en wankelt lichtjes, alsof ze ten prooi valt aan een hevige emotie . Nico bekijkt haar niet, hij houdt het hoofd ostentatief afgewend . Plots kijkt hij haar toch aan, raapt al zijn moed bij mekaar en zegt:

NICO : Goede morgen .

PAULA : (Verrast, ogen open) Goede morgen ?

NICO : Het is ochtend . Waarom dan geen "goede morgen" ?

PAULA : Juist ja . Het is ochtend ...

NICO : U draagt een wondermooi mantelpakje . Mijn compliment .

PAULA : Dank u .

NICO : Ik spreek met kennis van zaken . Ik ben stylist .

PAULA : Echt ?

NICO : Kent u het label "Nico" ? Dat ben ik . Zou het indiscreet zijn als ik durf informeren naar de ontwerper van dit beeldige modelletje ?

PAULA : (In de war) Het is geen bekende naam ... Ik bedoel ...

NICO : On-mo-ge-lijk! Ik moet hem leren kennen ! Hij verdient het !

PAULA : Het spijt me, maar ik moet eruit op de zesde . Ik zag u op de achtste drukken .

NICO : Ik woon boven de achtste . Op de zolderverdieping . En ik drukte met opzet op de acht .

PAULA : Ik begrijp u niet ...

NICO : Ik nodig u uit .

PAULA : (Stomverbaasd) Bij u ?

NICO : Ja .

PAULA : Waarom ?

NICO : Ik ben van plan dat modelletje nader te bestuderen . We zijn er . Na u . (We horen de lift stoppen)

PAULA : U maakt een grapje . Ik moet naar de zesde .

NICO : (Beslist) Nee, u moet me volgen .

PAULA : (Luid) Ik ga gillen als u ...

NICO : U mag . Hier zijn we in de hemel en niemand zal u horen. U mag gaan . Na een onderhoud . Met mij . En dat zal niet alleen over ontwerpen handelen . Er is meer .

PAULA : Ik heb u niets te vertellen .

NICO : Ik wel . Komt u mee . Alsjeblief ... (Neemt haar bij de arm)

PAULA : (Luid) Laat me met rust !

NICO : Nee . Volgt u me .

PAULA : U bent gek !

NICO : Dat klopt . Op u .

PAULA : Op mij ? Hoe bedoelt u ?

NICO : U begrijpt het zo dadelijk .

PAULA : Laat me met rust !

NICO : Onnodig u te verzetten . Het is beter dat u mijn woning met uw bezoek vereert en naar me luistert .

Geluid van sleutels en een deur die geopend wordt .

NICO : Kom . U gaat me toch niet dwingen u naar binnen te sleuren ? Vrees niet, het is niet mijn bedoeling geweld op u te plegen .

Geluid van een deur die gesloten wordt . Nico en Paula simuleren het binnentreden in het appartement, dat langzaam verlicht wordt .

PAULA : (Woedend) Nu we in uw mansarde zijn, gaat u als de bliksem mijn mantelpak bestuderen . Dan kan ik weg .

NICO : Uw kledij was slechts een voorwendsel .

PAULA : (Verschrikt) Een voorwendsel ?

NICO : Uw kleren interesseren me bitter weinig . Wel hun inhoud .

PAULA : Wat ?

NICO : Uw lichaam .

PAULA : Ah !

NICO : En uw lichaam interesseert me op zijn beurt om wat het verheelt .

PAULA : En dat is ?

NICO : Uw ziel .

PAULA : En hoe denkt u die te ontdekken, die ziel ?

NICO : Met mijn ogen, die zoals u weet, de spiegels der ziel zijn .

PAULA : (Doet alsof ze het spelletje meespeelt) En wat leest u daar ? In mijn ziel ?

NICO : Een diep en innig gevoel , immer onverzadigd . Dat wacht .

PAULA : Waarop ?

NICO : Niet "waarop", maar "op wie" .

PAULA : Goed dan . Op wie ?

NICO : Op iemand die bekwaam is de enorme reserve aan liefde waarover u beschikt aan te boren en waarvan u er nog niet in geslaagd bent ze over de geschikte man uit te storten .

PAULA : Louter ter informatie : ik ben gehuwd .

NICO : Dat is me niet onbekend . Ik ontmoet het baasje regelmatig in de lift.

PAULA : Baasje ? Eén meter tachtig !

NICO : Een flinke baas dus . Aan de buitenzijde . Want vanbinnen is hij slechts een baasje . Hij bevredigt zijn lief vrouwtje immers niet meer .

PAULA : Mijn man komt ruim aan zijn trekken .

NICO : Fysisch zonder enige twijfel . Spiritueel geenszins . De man die door u onbewust verheerlijkt wordt, ben ik, die hopeloos verliefd op u ben .

PAULA : En die me in de lift zelfs geen blik waardig gunde .

NICO : Schuchterheid, bedeesdheid ! De liefde blokkeerde me ! Hier vanbinnen . Bij anderen ben ik als een briesende leeuw ! Ziet u die canapé ?

PAULA : Zeker . Lodewijk XV ?

NICO : Daar neem ik hen . Stuk voor stuk .

PAULA : Waarom ? Hebt u dan geen bed ?

NICO : Meer zelfs . Een directoire . Maar als de drang me overvalt, heb ik gewoon de tijd niet om ze erheen te dragen . Ik kan het onmogelijk langer uitstellen .

PAULA : En overvalt die drang u dikwijls ?

NICO : Steeds !

PAULA : Ik ben hier al tien minuten en heb nog niets gemerkt . Dat is eerder geruststellend voor mij . Of heb ik het verkeerd voor ?

NICO : Nee ! Ik ben er niet toe in staat, want u aanbid ik ! U zou ik zelfs niet met een vinger durven aanraken .

PAULA : Moet een vrouw zich geflatteerd voelen of integendeel beledigd zijn door zulke ontboezemingen ?

NICO : Meer dan geflatteerd . Ik weet hoe vrouwen zijn !

PAULA : En eindigen ze allemaal op Lodewijk XV ?

NICO : Op voorwaarde dat ze mooi zijn . En ik ontvang slechts mooie vrouwen .

PAULA : Moet ik hieruit concluderen dat u me mooi vindt ?

NICO : Meer dan dat ! Adembenemend !

PAULA : En u houdt van mij ?

NICO : A la folie !

PAULA : Hoelang al ?

NICO : Sinds eeuwig !

PAULA : En toch zou u me met geen vinger aanraken ?

NICO : Nooit ofte nimmer ! Heiligschennis !

PAULA : Weet u dat deze mallemolen me begint te interesseren ? Let wel, louter hypothetisch .

NICO : Bent u in mij geïnteresseerd ?

PAULA : Nee, alleen in mezelf . (Pauze) Goed, u hebt me uw liefde verklaard . Kan ik nu gaan ?

NICO : Hoe kan u dit oord verlaten, zonder me zelfs ...

PAULA : U zei dat uw liefde zuiver platonisch was en nu wilt u ... Van gedachte veranderd ?

NICO : Nee ! Ik bedoel, u kan toch niet weggaan zonder me een vleugje hoop te geven ? Laat ik u derwijze onverschillig ?

PAULA : Dat heb ik me eerlijk gezegd nog nooit afgevraagd . U was voor mij "die van de zolder" . Ik zal echter mijn best doen in u voortaan ook de man te zien .

NICO : En beoordeelt u mij als "man" - vergeef me de uitdrukking- als zijnde begeerlijk ?

PAULA : Daar kan ik me op het eerste zicht moeilijk over uitspreken . Maar ik zal uw geval onderzoeken . Beloofd .

NICO : (Haast schreeuwend) Niet veinzen ! Het is verschrikkelijk wat u doet ! Ik kan dit niet toestaan .

PAULA : Wat deed ik voor verschrikkelijks ? Wat kunt u niet toestaan ?

NICO : Dat u liegt .

PAULA : Tegen u ?

NICO : Nee, tegen uzelf . Denkt u dat het me niet opvalt dat u een innerlijke strijd voert om een gevoel te weerstreven dat in u groeit en groeit en waaraan u niet wilt toegeven ? Slaafs gebonden als u bent aan morele scrupules en burgerlijke vooroordelen . Waarom niet toegeven aan een passie die weerom de glimlach op uw lippen en het licht in uw ogen tovert ?

PAULA : U spreekt als een held uit een fotoroman .

NICO : Het klinkt wellicht gekunsteld . Maar het gevoel is intens . Om het te bewijzen zal ik u iets bekennen dat me oprecht leed doet . (Pauze)
Tot hiertoe heb ik u -tot mijn grote spijt- belogen ...

PAULA : Wat betreft uw gevoelens .

NICO : Zeker niet ! Wat betreft mijn houding tegenover vrouwen . Het is onwaar dat ik hen levend opvreet .

PAULA : Oh nee ?

NICO : Nee . Ik gooi hen niet op de canapé .

PAULA : Waar dan wel ?

NICO : Nergens . Ik ben ... homofiel .

PAULA : U maakt een grapje .

NICO : (Verbaasd) U hebt dat toch gemerkt ?

PAULA : Hoe zou ik ?

NICO : Hoogst eigenaardig ... Anderen hebben het bij de eerste oogopslag door .

PAULA : Ik zie wellicht scheel .

NICO : Spot niet . Dit is tragisch .

PAULA : Nee toch ?

NICO : Sinds mijn passie voor u ontvlamde, vind ik mannen afstotelijke wezens . Fifi is net een razende roeland . Hij dreigt met zelfmoord . Of erger nog, hij dreigt mij om het leven te brengen . Gelukkig heeft hij nog geen definitieve keuze gemaakt .

PAULA : Om dit dilemma op te lossen, moet u zeggen dat u zich bedacht hebt .

NICO : Onmogelijk! De stap werd gezet . Ik bekeer me tot de heterosex . En u hebt me uitgeleverd . Bijgevolg zult u de eerste vrouw in mijn leven zijn . De gedachte alleen al brengt me aan het duizelen . Maar u moet me beloven een handje toe te steken . Ik ben immers maagd . Voor vrouwen, wel te verstaan . Ik weet bijgevolg niet hoe men het doet .

PAULA : Sorry, maar hadden we niet afgesproken dat deze love-story platonisch zou blijven ?

NICO : Het wordt een denderende sex-story ! U hebt mijn mannelijke cromosomen uit hun lange winterslaap gewekt ! Ik ben verplicht hun impulsen te volgen . Ik geef grif toe dat ik al 10 minuten lang een bovenmenselijke inspanning lever om u niet op deze canapé te gooien .

PAULA : Ik ben weg !

NICO : Misschien is het beter zo . Ik zou niet willen dat onze toekomstige verhouding door geweldpleging bezoedeld wordt .

PAULA : (Vlug) Adieu !

NICO : Tot weerziens .

Het slaan van een deur .

DUISTER .

=====

Scène 8 .

Licht op huis Mark .

PAULA : Dit wou ik echt niet .

MARK : Je hebt het zelf gezocht .

PAULA : Om zeker te spelen koos ik een flikker als minnaar . Hoe kon ik vermoeden dat hij in een mannetjesputter zou veranderen ?

MARK : Dank zij je onweerstaanbare charme !

PAULA : Ik kan hem niet ontlopen, want we wonen in hetzelfde flatgebouw . Ik ben verplicht dit nog meer dan twee maanden te doorstaan alvorens bij de scheiding het geld van Lydia te ontvangen .

MARK : Dan zal je hem nog twee maanden met een kluitje in het riet moeten sturen .

PAULA : Onmogelijk . Hij wordt alsmaar opdringeriger . Gisteren kon hij zelfs in de lift zijn handen niet thuis houden .

MARK : Je hebt hem toch op zijn nummer gezet, hoop ik ?

PAULA : Wou je dat ik begon te gillen en de conciërge alarmeerde ? Ik liet hem dus zijn gang gaan . Min of meer toch .

MARK : Minder ? Of meer ?

PAULA : Zijn details belangrijk als het schandaal ooit aan het licht komt ? Waar ik me zorgen over maak is hoe ik me bij Lydia moet verantwoorden omdat ik deze man niet wil . tegenover

MARK : Als jij je mond houdt komt ze het nooit te weten .

PAULA : Maar ze wil dagelijks op de hoogte gehouden worden van de evolutie van mijn love-story . In detail . Dus ben ik verplicht te zeggen dat Nico me steeds heviger het hof maakt . Ze wacht met ongeduld op de aankondiging van het grootste nieuws: de ultieme bedscène . Dan is ze definitief verlost van haar schuldcomplex .

MARK : Schuldcomplex ?

PAULA : Dat ze kreeg toen ze mij, haar beste vriendin, met jou bedroog .

MARK : Maak haar dan wijs dat je met hem naar bed gaat . Op een leugentje min of meer komt het niet meer aan .

PAULA : Je kent haar blijkbaar erg slecht . Ze zou onmiddellijk voelen dat ik sta te liegen . Ze stelt zich niet tevreden met oppervlakkige informatie . Ze eist details . Ze doorleeft mijn avontuur alsof het het hare is . Weet je, toenik haar zei dat Nico me voor het eerst zoende, heeft ze me omarmd en weende ze van geluk .

MARK : Dat verhaaltje heeft ze dus wél geslikt .

PAULA : Verhaaltje ? Hij heeft me echt gezoend .

MARK : Toch niet in de lift ?

PAULA : Nee, in zijn kamer .

MARK : Je gaat hem daar toch niet opzoeken ?

PAULA : Ik moet wel .

MARK : Je bedoelt dat hij je dwingt ?

PAULA : Nee, ik ga er heen telkens hij het me in de lift vraagt . Ik moet toch de indruk wekken dat ik geïnteresseerd ben in de man die hij zich dank zij mij voelt worden .

MARK : Het is toch weerzinwekkend dat je je door zo'n schepsel laat zoenen ?

PAULA : Helemaal niet . Het boeit me dat zo iemand een echte man wordt. Dat is een overwinning voor een vrouw als ik . Als psychologe ben ik immers erg geïnteresseerd in zijn metamorfose . Hoe wordt een rups een vlinder ?

MARK : Vlinders hebben geen angel . Je vergist je, je had het daarnet over wespen . En die hebben er wel één .

PAULA : Word nu niet vulgair . Nico is het ook nooit . Zelfs wanneer hij zijn sexuele onrust beschrijft die ik in hem oproep, gebruikt hij poëtische terminologie .

MARK : En hoe bespreek je die verzen ? Horizontaal ?

PAULA : De positie is hier niet belangrijk . Alleen de woorden tellen . En hij weet ze te hanteren, geloof me .

MARK : Tussen haakjes, heeft hij je al naakt gezien ?

PAULA : Bij het passen van de jurken . Weet je dat mijn figuur hem inspireerde om modellen te bedenken die totaal verschillen van degene die hij tot nu toe ontwierp ? Ik weet met mezelf geen blijf nu ik weet dat enkele modetijdschriften mijn foto's zullen publiceren . Anoniem uiteraard .

MARK : Je hebt je dus laten fotograferen .

PAULA : Waarom niet ? Dit wordt voor Lydia het onloochenbare bewijs dat ik Nico's minnares ben . W.M.B.W. Wat moest bewezen worden . Alles is onder controle . Niets aan het handje .

MARK : Straks eindig je nog in zijn bed ...

PAULA : En wat dan nog ?

NICO : Je schijnt het nog grappig te vinden ook .

PAULA : Ik kan moeilijk beginnen huilen . Nee, als het ooit zover komt, zijn al onze problemen van de baan . Mét poen erbij . En veel !

MARK : Nooit aan gedacht dat je écht op hem verliefd kon worden ?

PAULA : Heb ik geen bezwaar tegen . Nico is beslist niet lelijk . Flikkers zijn altijd mooie jongens . Of wist je dat niet ? Nico's charme zou niet compleet zijn zonder een vleugje mannelijkheid . Dat bezorg ik hem . Ik ben er zelfs fier op . En dan ...

MARK : Dan ?

PAULA : Het is niet mijn bedoeling je te kwetsen .

MARK : Zoals de zaken staan ? Voor mij niet gelaten ...

PAULA : Er is nog een ander motief . Je zou het een kleine wraakneming van ons vrouwen kunnen noemen .

MARK : En dat is ?

PAULA : Ik zal er, net als jij, deugd van hebben dat iemand me zijn maagdelijkheid op een zilveren schaalje aanbiedt .

DUISTER .

=====

Scène 9 .

Licht op huis Lydia .

LYDIA : Ik had er geen idee van dat je zo fotogeniek was . Je foto's zijn gewoon fantastisch !

PAULA : Hoe heb je me herkend ?

LYDIA : Kun je er naast kijken ?

PAULA : Vind je ze niet een tikje te gewaagd ?

LYDIA : Omdat je een stukje boezem toont ?

PAULA : De split in de rok vind ik wat overdreven . Je ziet haast mijn slipje .

LYDIA : Droeg je er wel eentje ?

PAULA : Zeg eens !

LYDIA : Je zou het anders niet zeggen . En wat dan nog ? Vandaag de dag moet er heel wat meer gebeuren om mensen te shokeren .

PAULA : Een paar collega's zeiden me gisteren: "Paula, als we je niet zo goed kenden, zouden we denken dat jij dat fotomodel bent . Je lijkt er verdomd goed op" .

LYDIA : En jij deed natuurlijk alsof je neus bloedde .

PAULA : Wat anders ? Ik kan me niet permitteren aan de deur gegooid te worden voor jij meerderjarig bent . Maar op die dag zullen ze hun oogjes nog open trekken ! Zeker heren ! -zal ik roepen- het model uit het tijdschrift ben ik ! En ik ben niet alleen de naaste medewerkster van Nico, de beroemde couturier, maar vooral zijn minnares !

LYDIA : Het doet me genoegen dat alles zo goed gaat tussen jullie beiden . En dat je met Nico naar bed ging . Want dat deed je toch ?

PAULA : (Na een korte pauze) Ja natuurlijk ...

LYDIA : Zeg eh ... Hoe is hij ... in bed ?

PAULA : Hoe bedoel je ?

LYDIA : Da's nogal duidelijk, dacht ik . Is hij ... erg heet ?

PAULA : Waarom zou hij het niet zijn ?

LYDIA : Omdat ... Ik mag het je toch zeggen, veronderstel ik ? Ze zeggen dat hij een homo is .

PAULA : Kletspraat .

LYDIA : Dat doet me plezier . Je weet dat ik Nico niet zo goed ken . Ik was onaangenaam verrast toen je me zei dat hij je vroeger nooit opmerkte . Herinner je dat ik toen zei dat hij ofwel een flikker was, ofwel impotent .

PAULA : Hij is noch het ene noch het andere .

LYDIA : Dat is een pak van mijn hart . Nu ik weet dat Nico je liefde beantwoordt, kan ik mijn verhouding met Mark in alle sereniteit beleven.

PAULA : Hoe gaat het eigenlijk met Mark en jou ?

LYDIA : Goed .

PAULA : Niet uitstekend ?

LYDIA : Weet je, Mark is de laatste tijd een beetje veranderd .

PAULA : (Benieuwd, maar niet echt gemeend) Hoezo ?

LYDIA : Hij maakt zich meer en meer zorgen over de echtscheiding en het feit dat we onze verhouding openbaar zullen maken .

PAULA : Ik begrijp het . En ik begrijp dat jij hem begrijpt .

LYDIA : Het is goed dat we mekaar begrijpen .

PAULA : Dat mag je zeggen .

LYDIA : Ik hou zoveel van jou .

PAULA : En ik van jou . Omdat jij van Mark houdt .

LYDIA : En ik hou bijna van Nico, omdat hij van jou houdt .

PAULA : Wē houden dus alle vier van mekaar . In een enigzins ongewone volgorde . Maar we houden van mekaar !

LYDIA : Wat het enige is dat telt .

PAULA : Zonder enige twijfel !

Lydia onbeweeglijk . Paula wendt zich tot het publiek .

PAULA : Zoals u ziet slagen wij vrouwen er altijd in een punt van overeenkomst te vinden . Niet alleen in naam van de vanzelfsprekende vrouwelijke solidariteit, maar omdat we één ding gemeen hebben: de psyché . Laten we duidelijk wezen ; ik zei: Pieter, Serafijn, Yvette, Cezar, Hector, Ernest ofte Psyché . Ja, dat dingetje is bij ons bijzonder goed ontwikkeld, zodat het onze sterkste troef wordt .

Want we houden ze hermetisch gesloten . Mannen kunnen er nooit in doordringen . En als ze er toch zouden in slagen -wat haast ondenkbaar is- dan lopen ze er hopeloos in verloren . Zo complex is onze psyché, vol meanders, ravijnen, bochten en kronkels, geheime plekjes, valkuilen en schietgeweren . En alleen wij kunnen het geheel bedienen . Om een lang verhaal kort te maken; mannen snappen geen lor van onze psyché omdat we hen steeds een stapje voor zijn . Daarom moet onze strijdkreet klinken: leve de psyché ! Leve de psyché !

Paula onbeweeglijk . Lydia richt zich tot het publiek .

LYDIA : Twee vrouwen, zelfs al hebben ze mekaar nooit eerder ontmoet, voelen mekaar perfect aan . Weet u waarom ? Omdat onze psyché's op dezelfde golflengte zitten . Met onze geheime antennes zenden we signalen uit en seinen we boodschappen door die wij alleen kunnen opvangen . Zo is het tussen Paula en mij sinds het eerste ogenblik geweest . En daarom roepen we: leve de psyché ! Leve de psyché !

Lydia onbeweeglijk .

DUISTER .

=====

Scène 10 .

Een zuil van licht op huis Mark . Het gesprek tussen Paula en Mark was reeds aan gang . Paula is gekleed in een buitenissige tailleur, die zonder twijfel door Nico ontworpen werd .

MARK : Je bent dus vastbesloten ?

PAULA : Ik heb om 10 uur een afspraak met mijn advocaat om de aanvraag tot echtscheiding te tekenen . En vermits Lydia gisteren 18 werd, teken ik terzelfdertijd de overdracht van dit appartement en het ontvangstbewijs van de 15 miljoen in kasbons . Zo inkasseer ik 20% interest, zoals Lydia me uitlegde, die tenminste een neus heeft voor zaken en om mij bekommerd is . Dat betekent, nog steeds volgens Lydia, 5 miljoen interest per jaar of een slordige 400.000 per maand . Dat is zowat 8 maal meer dan het hongerloon dat het Ministerie me maandelijks toeschuift . Het idee om zoveel geld ter beschikking te hebben, maakt me haast gek . Nico kan het weinig schelen, eigenlijk interesseert geld hem bitter weinig . Ik deed hem

zelfs het voorstel een exclusieve boetiek te openen, maar hij scheen er weinig voor te voelen . Hij antwoorde dat iemand anders hem hetzelfde voorstel deed . Volgens mij heeft hij ergens een rijk homovriendje zitten, die hoopt van hem ooit eens in zijn netten te lokken . Mij om het even . Ik word die geldregen die van overal op me afkomt goed gewoon .

MARK : Laten we het even over hem hebben . Hoe komt het dat je hem zelfs 's avonds opzoekt ?

PAULA : We moeten toch de wintercollectie voorbereiden ?

MARK : En dat noem jij wellicht "avondwerk" ?

PAULA : Nico is een echte nachtvogel . Inspiratie overvalt hem na zonsondergang .

MARK : En stopt bij zonsopgang .

PAULA : Zo ongeveer .

MARK : Daarom keer jij pas naar huisterug als het volop dag is .

PAULA : Je bent toch niet jaloers zeg ? Vraag ik jou wat je met Lydia uitspookt ?

MARK : Dat kom jij van haar wel te weten . We hadden het over Nico . Waarom gaat er geen dag voorbij zonder dat je een brief van hem uit de bus haalt ? Zien jullie mekaar nog niet genoeg ?

PAULA : Nico is een romanticus . Hij denkt constant aan me . Daarom schrijft hij, omdat ik op dat ogenblik niet bij hem ben . Het zijn wonderlijke brieven .

MARK : Hou hun inhoud maar voor jezelf !

PAULA : Je dacht toch niet dat ik ze zou voorlezen ? Ze zijn trouwens in het Engels opgesteld .

MARK : In het Engels ?

PAULA : Omdat het de taal is die jij het minst machtig bent .

MARK : Alsof ik in jouw correspondentie zou liggen neuzen ...

PAULA : Als je eens wist wat hij schrijft ... Een geboren dichter !

MARK : Plagiaat tot en met zeker !

PAULA

PAULA : Wat bewijst dat je hem niet kent . Zal ik je een zinnetje voorlezen uit de brief van vanmorgen ? Dan heb je een idee van zijn talent . Luister . "The mind has thousand eyes, and the heart but one" . Betekent: de geest heeft 1000 ogen, het hart slechts één .

MARK : Dat heeft niets te betekenen . Gelul !

PAULA : Oh ja ? Het betekent dat hij me vraagt voor vannacht . Nico is nooit lomp of brutaal zoals jullie mannen over het algemeen zijn . Bij hem wordt de liefdesdaad voorafgegaan door een uitgebreid doch subtiel voorspel, complex en heerlijk opwindend en op het cruciale ogenblik draagt hij een vers voor van een beroemd dichter .

NICO : Wat bewijst dat hij plagieert .

PAULA : Onbelangrijk . Jij moet je eerste vers nog aan mij opdragen . In elf jaar huwelijk kreeg ik van jou welgeteld 7 kaartjes : "Dikke zoen, Mark" . Zelfs in telegrammen zijn 10 woorden een minimum . Bij jou is 3 het maximum .

MARK : Maar wij leven samen ! Waarom zou ik je moeten schrijven ? Ik hou van je, dat weet je toch ?

PAULA : Dat is nu net het verschil tussen Nico en jou . Ook met hem leef ik in zekere zin samen . En toch gaat er geen dag voorbij of ik ontvang een brief van hem . Je moest eens weten hoe heerlijk het is post te ontvangen ! En dan nog op dat niveau ! Een vrouw is altijd geflatteerd wanneer ze weet dat een man niet alleen aan haar denkt, maar deze gedachten ook aan het papier toevertrouwt .

MARK : Als die vent niks beters te doen heeft ...

PAULA : Toch wel . Hij houdt van mij .

MARK : (Korte pauze) En jij ?

PAULA : Ik hou ook van hem .

MARK : (In de war) Je houdt van hem ?!

PAULA : Zeker . Was je dat nog niet opgevallen ?

MARK : Daarom weiger je om met mij naar bed te gaan ...

PAULA : Niet zozeer omwille van Nico die erg gevoelig is en bijgevolg alle begrip opbrengt voor je moeilijke positie, maar eerder omwille van Lydia .

MARK : Dat snap ik niet helemaal .

PAULA : Het is toch het minste wat ik voor haar kan doen ? Weigeren naar bed te gaan met de man van wie ze houdt .

MARK : Met andere woorden, je probeert me duidelijk te maken dat de breuk tussen ons niet voorlopig is, zoals je drie maanden geleden beloofde, maar definitief .

PAULA : Nu snap je er al heel wat meer van .

MARK : Maar je zei dat we minnaars zouden blijven, zelfs al zouden Lydia en ik van plan zijn te trouwen .

PAULA : Er is intussen heel wat veranderd . Ik hou van Nico . Hij is het heerlijkste wezen ter wereld . Als alle homo's zijn zoals hij, m'n felicitaties .

MARK : Waarin verschilt hij dan van mij, als hij geen flikker meer is .

PAULA : In alles . De lijst is te lang en ik zou mijn afspraak met mijn advocaat missen . Tussen haakjes, daarna keer ik naar hier terug, maar ik stap niet meer uit op de zesde . Ik reis door naar de achtste . Voor altijd .

MARK : En je trapt het zomaar af zonder zelfs je spullen te pakken ?

PAULA : Ik neem alleen een tandenborstel en een pijama mee . Die ik je daarna terugstuur . Nico zal er niet van houden omdat het een cadeau van jou is . Hij ontwerpt er me wel een andere .

MARK : En ik moet hier alleen achterblijven ?

PAULA : Natuurlijk niet . Nadat we bij de advocaat een drink genomen hebben op de goede afloop, komt Lydia je gezelschap houden, of wat dacht je ? Met tandenborstel en pijama . We laten allebei alles achter wat ons aan het verleden herinnert . Wij vrouwen voelen mekaar perfect aan !

MARK : Ik zou wel kunnen huilen als ik eraan denk dat alles uit is tussen ons ...

PAULA : Ik ben er niet mee begonnen, Mark . Of was je dat vergeten ? Dacht je dat ik er niet onder geleden heb dat je met dat meisje rondscharrelde ? Haast een kind nog . En maagd ! Ik heb heel wat moeten doorstaan . Heel wat ! Maar wij vrouwen beschikken over troeven waar jullie mannen geen flauw benul van hebben . En we hebben ondervonden, al eeuwen lang, dat er maar één manier is om jullie fatsoen bij te brengen : je van hetzelfde laken een pak geven . Adieu .

MARK : We zien mekaar dus nooit terug ?

PAULA : Bij de boedelscheiding wellicht wel . Want hoe je het ook draait of keert, het mooie -of absurde- van deze historie is dat alles binnen deze muren blijft . Verhuismagens komen er zelfs niet aan te pas . Misschien zal de lift een beetje overbelast raken . Meer niet .

MARK : En Amerika ?

PAULA : Waarom zou ik gaan, als ik mijn Amerika hier gevonden heb ?

DUISTER .

=====

Scène 11 .

Een film . Paula, Lydia en Nico komen in deze gegeven volgorde op het scherm . Maar terwijl beide vrouwen spreken, zelfs al is het maar voor even, probeert Nico het, zonder echter geluid voort te brengen . Een duidelijk teken dat hij een man geworden is . Mark is ook eventjes te zien op het scherm, maar hij maakt een gebaar dat hopeloosheid uitdrukt omdat hij geen recht van spreken heeft in een film die door vrouwen geïnspireerd werd .

PAULA : Hier eindigt ons verhaal . Eigenlijk zijn woorden overbodig . Gebaren zeggen zoveel meer . (Ze maakt het V-teken)

LYDIA : (Eveneens tot publiek) Volledig akkoord met Paula . Vae victis ! Leve ons vrouwen ! (V-teken)

Zoals eerder gezegd spreekt Nico zonder klanken voort te brengen . Mark houdt de duim naar beneden .

Als ballerina's zullen Paula en Lydia op de tonen van soft-rock muziek nu een toast uitbrengen onder het goedkeurend oog van een man met een bril . Duide - lijk de advocaat . Dan omarmen ze mekaar vol vreugde en Lydia geeft Paula een cheque . Paula toont hem blij aan het publiek .

Vanaf nu zullen de acteurs vlug bewegen, zoals in een comedy-caper .

- + Paula gooit laden leeg in Marks huis . De kleren gooit ze op een hoop in een hoek . Ze neemt een pijama vanonder het hoofdkussen van haar bed en een tandenborstel uit de badkamer .
- + Terwijl Lydia hetzelfde doet in haar appartement . Ze gooit haar kleren weg, neemt een pijama en een tandenborstel .
- + Paula loopt het appartement uit, rent naar de lift en in close-up zien we haar vinger op de knop van de achtste verdieping drukken . Voor de deuren van de lift zich sluiten toont ze, met een stralende glimlach de pijama en de tandenborstel .
- + Lydia loopt het flatgebouw in waar Mark woont . Bij de lift merkt ze dat deze bezet is (door Paula !) en ze snelt de trappen op, de pijama onder de arm . Terwijl ze dit doet, opent ze haar handtas en toont, met stralende glimlach, de tandenborstel aan het publiek . Ze toont ook haar handen, om te bewijzen dat ze niets anders meebracht .
- + Paula vliegt de flat van Nico binnen, die op haar wachtte . Ze vallen in mekaars armen . Een lange zoen volgt .
- + Lydia gooit de deur van Marks flat open . Deze laatste is verrast haar te zien en blijft als aan de grond genageld staan . Maar Lydia werpt zich in zijn armen en beiden komen op de divan terecht . Na een korte aarzeling geeft Mark toe aan haar omarming . Terwijl ze zo op de divan liggen, maakt Lydia het V-teken naar het publiek, echter zonder dat Mark het merkt .

Nu verschijnt op het scherm de hand van een woedende Fifi die op een bord "Weg met de psyché" schrijft . Maar een vrouwenhand verjaagt zijn hand, wist de woorden "weg met" uit en schrijft "leve" in de plaats .

Een andere hand, waarschijnlijk die van Lydia, schrijft intussen het woord...

E I N D E